0111,3mcu_c
N04
58703

O111,3mcu,c
NO4
58703
821/1134

காண்டர்பரிக் கதைகள்

சாஸரின் சரித்திரமும்

அவர் இயற்றிய

பண்டிதன் கதை

எனப்படும்

கற்பிற் சிறந்த கிரிஸில்டின் கதையும்.

மொழிபெயர்ப்பு.

M. S. நடேச ஐயர், B. A.,
ஸால்ட், ஆப்காரி அண்டு கஸ்டம்ஸ் டிபார்ட்டுமெண்டு.

சென்னை :

PRINTED AT
ஜி. ஏ நடேசன் அண்டு கோ, மதராஸ்.

Copyright Registered.

விலை அணா 4.

சாஸரின் சரித்திரம்.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்.—ஆங்கிலப் பிரதம கவிவாணராகிய ஜியாப்ரே சாஸர் என்பவர் லண்டன் நகரத்திலே 1340-ம் வருஷத்திலே மதுவியாபாரம் செய்து வந்த ஜான் சாஸருக்குப் புத்திரராய் அவதரித்தனர். சாஸரது இல்லம் மதிற்கால்வாய் (Walbrook)க் கரையிலே தெம்ஸ் வீதியிலே இருந்தது. அவர் தம் வீட்டுக்கு அருகே இருந்த பள்ளிகளில் கல்வி பழகிவந்தார். தம் தந்தையின் மதுக்கடைக்கு வந்தார்க்கு மதுவார்ப்பதில் சிற்சில காலங்களிலே சாஸர் உதவி செய்தார் என்பது திண்ணம். ஆங்கில அரசர் எட்வர்டு மூன்றாமவர்க்கும் ஜான் சாஸருக்கும் அறிமுகம் உண்டு. அரசியாகிய பிலிப்பாவோடு அரசர், பிளாண்டர்சுக்கும் கொலோனுக்கும் படையெழுந்து செல்கையில், ஜான் சாஸரும் பின் சென்றார். இப்பரிச்சயத்தினாலேதான் எட்வர்டு மூன்றாமவர் குமாரராகிய லயனல் பிரபுவின் மனைவியார் வீட்டில் இளஞ் சாஸர் பணிப்பையனாய் அமர்ந்தது. அப்பொழுது அவர்க்கு வயது பதினேழு. மேற்சொன்ன அலுவலி

னாலே சாஸர், அக்காலத்துச் சிறந்த சீமான் சீமாட்டிகள் கோஷ்டிப்பழக்க நாகரிக நடைகளை நன்கறிந்தனர்; அரமனை விருந்தாட்டுகளைக் கண்டு களித்தனர்; இராஜதர்ம நிபுணர்கள், யுத்தவீரர்கள், புலவர்கள் முதலியோர் நட்பினை அடைந்தனர்.

உத்தியோககாலம்.—சாஸர் 1359-ம் வருஷத்திலே எட்வர்டு மூன்றாமவர் சேனையோடு சேர்ந்து பிரான்சு தேசத்துக்கு யுத்தத்துக்குச் சென்றனர். இதிலே இவர் போர்க்கைதியாய்ப் பிடிக்கப்பட்டனர். 1360-ம் வருஷத்திலே இரண்டு தேசங்களுக்கும் சமாதான உடன்படிக்கை நடக்கவும் எட்வர்டு அரசர் 16-பவுன் மீட்சிப்பணம் கொடுத்துச் சாஸரைச் சிறைமீட்டனர். 1367-ம் வருஷத்திலே சாஸர் அரசரது குற்றேவலிலே அமர்ந்தனர். எட்வர்டு மூன்றாமவரின் குமாரராகிய ஜான், சாஸர் வயதுடையவரே. ஜான், சாஸருக்கு உற்ற நண்பர்; தம் அந்திகாலம் வரையும் சாஸரை அன்போடு ஆதரித்து வந்தவர். ஜானின் மனைவியார் பிளாஞ்சு என்னும் சீமாட்டி 29-வயதிலே இறக்க அப்பிரபுத்தியின் குணாதிசயங்களைக் குறித்துப் படிப்பவரது மனத்தைக் கவரும் வண்ணம் சாஸர் ஒரு கவி பாடி இருக்கின்றார்.

1370-ம் வருஷத்துக்கும் 1380-ம் வருஷத்துக்கும் மத்தியிலே, ஏழு சமயங்களிலே, இராஜதந்திர

விஷயங்களிலே, சாஸர் தூதராக அனுப்பப்பட்டனர். இவைகளில் ஒருமுறை அவர் ஜினோவாக்கப்பல்கள் வந்திறங்க ஆங்கிலத்துறைமுகம் ஒன்றை ஜினோவாப் பிரபுவோடு ஆலோசித்துத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குச் சென்றார். இக்காலத்திலே, இவர் பீட்ரார்க்கைப் பார்த்ததாகவும், அவர் கிரிசில்டின் கதையைச் சொன்னதாகவும், ஒரு கதை உண்டு. ஆனால் இது நம்பத்தக்கதன்று. சாஸருக்குப் பீட்ரார்க்கினது கதைகளின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் படிக்கக் கிடைத்தன.

சாஸர் 1374-ம் வருஷத்திலே லண்டன் துறைமுகத்திலே, தோற்சுங்கம் வசூல் செய்ய விசாரணைக் கர்த்தராக நியமிக்கப்பட்டனர். சிலநாள் கழித்து ஜான் ஆவ்காண்டு தமக்கும் தம் மனைவியாருக்கும், சாஸரும் அவர் மனைவியார் பிலிப்பாவும் செய்த நல்லூழியத்திற்காக 10-பவுன் உபகாரச் சம்பளம் உதவினார். பிலிப்பா என்னும் சாஸரின் மனைவியாரின் விவரம் இன்னதெனப் புலப்படவில்லை. 1377-ம் வருஷத்திலே சாஸர், சர்தாமஸ்பார்ஸி என்னும் பிரபுவோடு பிளாண்டர்சுக்கு ஒருமுறையும், பிரான்சிய அரசராகிய சார்லஸ் ஐந்தாமவரோடு சமாதான உடன்படிக்கை செய்யப் பிரான்சுக்கு மறுமுறையும், சென்றனர். 1378-ம் வருஷத்திலே ஆங்கில அரசராகிய ரிச்சர்டுக்குப் பிரான்சிய அரசரின் புத்திரியை மணம் புரிவிக்

கும் பொருட்டு ஒரு முறை அனுப்பப்பட்டனர். 1382-ம் வருஷத்திலே இவரைச் சில்லரைச்சுங்க அதிகாரியாய் நியமிக்கவே, இவ்வலுவலிலே புத்தகங்களிலே இவரது கையெழுத்தால் பதிவுகள் செய்துதீர வேண்டிய நியதி இருந்தும், இவர் பிரதி மனுஷனை நியமனம் செய்துகொள்ளும் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டனர். 1373-ம் வருஷத்துக்கும் 1400-ம் வருஷத்துக்கும் இடையே உள்ள காலங்களிலே, இக்கவிவாணர் எழுதிய காண்டர்பரிக்கதைகளுக்கு மிக்க அவகாசம் கிடைத்திருக்கக்கூடும்.

பிற்காலம்.—1386-ம் வருஷத்திலே, சாஸரைப்பார்லிமெண்டு அவயவியாய், கெண்டு மாகாணத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இது நிகழ்ந்தது ரிச்சர்டு இரண்டாமவரது இளம்பருவத்திலே; ஜான் ஆவ் காண்டோ நாட்டில் இல்லை; அவரது சகோதரர் பிரதிநிதியாய் நாடாண்டு வந்தனர். இவர் ஜானைச் சேர்ந்தோர் அனைவரையும் வெறுக்கும் குணத்தினராதலின், ஜானால் மிகப்பரிந்து போற்றப்பட்டு வந்த சாஸரை 1386-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திலே வேலையினின்று நீக்கினர். இதனாலே கவிவாணர் பொருள் வருவாய் இன்றி வறுமையுறக் கடன் கோடல் அவசியமாயிற்று. இக்கொடுந்துன்பத்திலே, 1387-ம் வருஷத்திலே, அவரது

மனைவியார் இறந்தனர். 1388-ம் வருஷத்திலே தாமஸ் ஏ. பெக்கட்டுக் கோயிலுக்கு காண்டர்பரிக்கு இவர் யாத்திரை போனார். ரிச்சர்டு சுயராஜ்யபாரம் வகிக்கவும் இவருக்கு உத்தியோகம் மறுபடியும் கிடைத்தது. 1394-ம் வருஷத்திலே ஜீவதசைவரைக்கும் இவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20-பவுன் அரசர் உபகாரச்சம்பளம் உதவினர். இக்காலத்திலே சாஸர் தேக அசௌக்கியத்தாலும், பணத்தட்டாலும், மிக முட்டுப்பட்டனர் போலும். 1399-ம் வருஷத்திலே ஜான் ஆவ் காண்டு இறக்க, அவரது குமாரர் ஹென்றி, ரிச்சர்டை நீக்கித்தாமே அரசரானார். சாஸருக்கு ஹென்றியை நன்றாய்த் தெரியும். குழந்தையாய் இருக்கையில் ஹென்றியை இவர் எடுத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டியவர். ஹென்றி பட்டத்துக்கு வந்த இரண்டொரு தினத்திலே, அவருக்கு இக்கவிவாணர் 'பணப்பைக்குச் சாஸரின் முறைப்பாடு' என ஒரு கவி யெழுதி விடுத்தனர். இது போகவும் ஹென்றி ராஜ்ய அலுவல் மும்முரத்தில் மிக்க கவனம் செலுத்தவேண்டியவராய் இருந்தும், இம்முறைப்பாட்டையும் கவனித்துச் சாஸருக்குள்ள உபகாரச் சம்பளத்தை இரட்டித்தனர். இது இவருக்குச் சௌக்கியத்தைத் தந்தது. 1400-ம் வருஷம் அக்டோபர்மாதம் 25-ம் தேதியில இக்கவிவாணர் உயிர்துறந்தனர்.

உருவமும் இயற்றிய நூல்களும்;—சாஸர் சிறு உறுப்புக்களும் அழகியமுகம் உடைய ஒரு ஸ்தூலசரீரத்தர்; கூச்சம் உள்ளவர்; விசேஷமாய்ப் பேசாதவர்; பிறரின் நடைஉடை பாவனைகளைக் கவனித்தறியும் ஊகம் உடையவர். மிகவும் ஆலோசனைசக்தி உள்ளவர். இரவில் மிகவும் கஷ்டமாய்ப் படிப்பவர். இவர் முழு மனத்தோடே விரும்பியவை சிருஷ்டியும் கல்வியுமே. தாமே முக்கியமாய்க் கவனித்தே தீரவேண்டிய ஆயத்துறை அலுவலினின்று இவர் வீட்டுக்கு வந்த பிறகு, களைப்பாறி, மன உற்சாகத்திலே பொழுதுபோக்காதே, நடுநிசிவரைக்கும் தம் கண்கள் படிப்பாலும் தீபவெளிச்சத்தாலும் மங்குமாறும் புத்தகங்களைப் படிப்பார். மே மாதத்திலே சிருஷ்டி சந்தோஷத்தோடும் சங்கீதத்தோடும் பிரபலமாய் விளங்குகையில் கவிவாணர், புஸ்தகங்களை மூடி, நல்ல காற்றுவீசும் மைதானங்களுக்குச் சென்று, பூக்களையும், மரங்களையும், பசும் புல்லையும், பாடும் பறவைகளையும், கண்டு ஆனந்தித்து, நாளைக்கழிப்பர். இச்சந்தர்ப்பங்களிலே இவர்க்கு இருந்த ஆனந்தத்தின் அளவை எடுத்துரைத்தல் இயலாது. சாஸர் கதை சொல்வதிலே சிறந்தார்களில் ஒருவர். ஸ்திரீ புருஷர்களின் பிறழ்வுகளும், நற்குணங்களும், இவருக்கு நன்றாய்த் தெரியினும், அப்பிறழ்வுகளை ஒருவித இரக்கத்தோடு வெளியிடுவர்.

ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குக் காட்டற்குரிய மரியாதை அவரவர்களது தகுதிக்கு உரியதென்று இவர் எண்ணவில்லை. ஆனால், பெருந்தன்மை அவரவரது நடத்தையின் குணம் என்றும், பதவியினாலும் செல்வத்தினாலும் வருவது அல்ல என்றும், இவர் நன்கனம் அறிவர்.

முதற்கண் சாஸர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் லாடின், பிரெஞ்சு, இத்தாலியன் பாஷைகளிலிருந்து மொழிபெயர்ப்புக்களே. இம் மொழிபெயர்ப்புக்களால் அவர் மிக்க பிரசித்திபெற்றார். அவர்காலத்தார் ஒருவர் இவரை 'பெரிய மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் கனம் ஜியாப்ரே சாஸர்' என்பர். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பு அபூர்வ கவனசக்தியுள்ள இவரது மனத்துக்குத் திருப்தி தரவில்லை. இவர் 'பிரபுத்தியாகிய பிளாஞ்சு சீமாட்டியின் மரணம்,' 'லெஸில் முனிவர் சரித்திரம்', 'திராயிலஸ் கிரிசில்டா', 'கீர்த்திவீடு', 'நற்பெண்டிர் கதை' என்னும் நூல்களை எழுதியிருக்கின்றார். ஆனால் இப்புலவருக்கு ஆங்கில பாஷையிலே சிறந்த கிரந்தகர்த்தா என்று பேர் தந்து அவரைச் சிறப்பித்தது காண்டர்பரிக்கதைகளே.

காண்டர்பரிக்கதைகள்.—இவைகள் 14-ம் நூற்றாண்டிலே இங்கிலாந்து நாட்டைப்பற்றிய வீரகாவியம் போன்றன. சாஸரின் கதைகள் மார்க்கத்திற் போ

கையிலே சொல்லப்பட்ட கதைகளாம். அவைகள் லண்டனுக்கும் காண்டர்பரிக்கும் உள்ள சாலையிலே, எல்லோரும் குதிரை ஏறிப் போகையிலே, சொல்லப்பட்டவை போல எழுதப்பட்டன. ஒரு நாள் மாலையிலே, ஸௌதார்க்கு என்னும் ஒரு பெரிய குக்கிராமத்திலே, பெரிய வீதியிலே உள்ள 'டாபார்டு' சத்திரத்திலே, 29 பேர் யாத்திரைக்காரர்கள் சேர்ந்ததாகவும், அவர்கள் போஜனமான பின்னர் மதுக்குடித்துக் களித்திருக்கையிலே ஹாரி பெய்லி என்னும் சத்திரத் தெஜமான் சாலைகள் சாவதானம் இல்லாமே திருடர்களாலே பிடிக்கப்பட்டிருந்தமையால் அனைவரும் ஒருங்கே சேர்ந்து காண்டர்பரிக்குச் சவாரி போகவேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு யாத்திரீகனும் போகையிலே இரண்டு கதைகளையும் திரும்புகையிலே இரண்டு கதைகளையும் சொல்லவேண்டும் என்றும், தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டதாகவும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வழியிலே சேர்ந்த மூவரோடு ஆங்கிருந்தார் தொகை 32. ஆகவே 128-கதைகள் இருக்கவேண்டியதற்கு 24-கதைகளே இருக்கின்றன. முற்கூற்றிலே பிரயாணிகள் சந்தித்ததும், சத்திரக்காரர் வெளியிட்ட அபிப்பிராயமும், நானாவித மனிதர்களின் தகுதி நடைஉடைபாவனைகளும் நன்கு வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மதக்குருக்கள் பலர் இக்கூட்டத்திலே

காணப்படுவர். இதனால் சாஸர் அக்காலத்து மதக்குருக்களின் நிலைமையைப்பற்றிய சீர்கேடுகளையும், பாவங்களையும், வெளியிட எண்ணிய கருத்து நன்கனம் புலப்படும். 14-ம் நூற்றாண்டிலே இங்கிலாந்திலே நாடகம் என்பது நடிக்கப்படவும் இல்லை; எழுதப்பட்டுப் பயின்று வரவும் இல்லை. இருந்திருப்பின் சாஸர் நாடகத்தை அசட்டைசெய்திரார் என்பது திண்ணம். இவரது கவியை உற்று நோக்கின் மார்ஷ் என்பவர் உரைப்பது உண்மையே: 'சாஸரைத் தற்கால ஈரோப்பிலே ஆதி நாடகக் கவிவாணர் எனவும் தற்கால நாடகவியல் என்பது உற்பத்தியாகும் முன்னம் நாடக ஆசிரியர் எனவும் அழைக்கலாம்'.

பண்டிதன் கதை.

அல்லது

கற்பிற்சிறந்த கிரிசில்டின் கதை.

முதற்பாகம்.

விடுதிக்காரர் சொல்வார்: "ஐயா, ஆக்ஸ்போர்டு
பண்டிதரே, நீர் போஜனமேஜைமுன் உட்காரும் மண
ப்பெண்போலக் கூச்சமாயும் மௌனமாயுஞ் சவாரி
செய்கின்றீர். இன்று உமது வாயினின்று ஒரு மொழி
யும் நான் கேட்கவேயில்லை. நீர் ஏதோ தர்க்கப் பிர
மாணத்தைப்பற்றி ஆழ்ந்த ஆலோசனையில் இருக்கின்
றீர் என்று எனக்குப் படுகின்றது. ஆனால், 'அதற்
குக் காலம் உண்டு' என்று ஸாலமன்[1] சொல்லியிருக்
கின்றார். கடவுள் மேலாணை! நீர் உற்சாகமாயிரும்;
ஆழ்ந்த ஆலோசனைக்கு இது காலம் அன்று. ஒருவிளை
யாட்டிலே புகுந்தோன் எவனும் அதன் நிபந்தனைகட்
கு உட்பட்டேதீரல் வேண்டும். உண்மையாய் எங்க
ளுக்கு ஏதாயினும் விநோதமான ஒரு ஸாகஸக் கதை
சொல்லும்; அது லென்டு[2] விரதகாலத்தில் எங்கள்

(1) இவர் ஒரு சிறந்த ஞானி. கிறிஸ்துமதவேதத்திலே இவர் ஒரு புஸ்தகத்துக்கு ஆசிரியர்.

(2) கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே வழங்கும் 40 தின விரதம்.

பழைய பாவங்களை நினைந்து நாங்கள் அநுதாபப்படும்
படி மதக்குருக்கள் செய்யும் பிரசங்கம் போல இருக்க
வும் வேண்டாம்; எங்களுக்குத் துயிலை விளைப்பதாக
இருக்கவும் வேண்டாம். துணிகரமான செயல்களைப்ப
ற்றி விநோதமான ஒரு கதை சொல்லும். தர்க்கசா
ஸ்திரசங்கேத மொழிகளையும், நடையலங்களையும், உரு
வகங்களையும், எங்களிடம் காட்டவேண்டாம். மனி
தர்கள் அரசர்களுக்கு எழுதுவதுபோல் உயர்நடையில்
எழுத நீர் அவைகளை வைத்துக்கொள்ளும். நீர் சொ
ல்வது எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும்படி இப்போது
உம்மைத்தெளிவாய்ப் பேசும்படி வேண்டுகிறேன்.

இதற்கு இக்கௌரவமான பண்டிதர் விடை சொ
ல்வார்: "விடுதிக்காரரே, நான் உமது வசத்திலே இருக்
கின்றேன். இப்போது யாம் உம்மாட்சிக்குட்பட்டிரு
க்கின்றோம். ஆதலான், நான் மரியாதைக்குட்பட்டு நீர்
சொல்வதற்கு இணங்கி நடப்பேன். தம் மொழிகளா
லும், நடத்தையாலும் சிறந்தவரென ருஜுவான
ஒரு பண்டிதரிடத்தில், படுவாநகரில்[1] நான் கேட்ட ஒரு
கதையை உங்களுக்குச் சொல்வேன். அப்பண்டித
ரோ இறந்துபோனார்; அவருடைய, கல்லறையில்

(1) இத்தாலியாவின் வடபாகத்திலே உள்ளது. பீட்ரார்க்கு என்பவர் இதன் அருகிலே உள்ள ஆர்க்குவா என்னும் இடத்திலே வசித்தனர்.

அடக்கஞ்செய்யப்பட்டது; அவர் ஆத்மா நற்கதிபுற நான் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். சமஸ்தானவித்துவானாகிய இப்பண்டிதருக்குப் பிரான்சிஸ் பீட்ரார்க்கு[1] எனப்பெயர். அவரது அணியிலக்கண இனிமை, இத்தாலியா நாட்டையெல்லாம் வினியன்[2] தத்துவ சாஸ்திரத்தாலும், சட்ட நிரூபணத்தாலும், மற்றைய முக்கிய வித்தைகளாலும் விளங்கச் செய்தது போல, கவிதையால் விளங்கச்செய்தது. ஆயின், நம்மை இங்கு சிரஞ்சீவியாய் இருக்கவிடா யமன், அவர்கள் இருவரையும் கண்ணிமைப் பொழுதிலே எனும்படி கொன்றுவிட்டனன். நாம் எல்லோரும் சாவதும் திண்ணம். இக்கதையை எனக்குக்கூறிய அச்சிறந்த மகானே என்றால், நான் முதற்கண் தொடங்கியபடி முதல முதல் கதைச்சுருக்கம் எழுதுமுன்னே உயர்ந்த நடையில் ஒரு முற்கூறு எழுதுகின்றார்.

---

(1) இவர் மிகச் சிறந்த ஒரு லாடின் கவிவாணர். கிரிசில்டின் சரித்திரம் இவர் எழுதியலாடின் நூலின் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்தே சாஸர் இயற்றியது. பீட்ரார்க்கு 1304ம் வருஷம் பிறந்து 1341ம் வருஷத்திலே ரோமாபுரியிலே கவிவாணர் என மகுடம் சூட்டப்பட்டனர். 1374ம் வருஷத்திலே ஜூலைமாதத்திலே 18ம் தேதியிலே இவர் இறந்தனர்.

(2) அத்தியட்சராலயத்தின் குருக்களைப் பற்றிய சட்டங்களிலே தேர்ந்த பண்டிதர். இவர் தத்துவ சாஸ்திரத்திலும் கைதேர்ந்தவர். இவர் 1383-ம் வருஷத்திலே இறந்தனர்.

அதில் அவர் பீமாண்டு[1] ஸாலுஸோ[2] நாடுகளையும் மேற்குலம்பார்டியின் எல்லைகளாகிய உயர்ந்த குன்றுகளாம் அப்பினைன்ஸையும்[3] பற்றி வருணித்துப் பேசுகின்றார். முக்கியமாய் விஸோலே[4] மலையைப்பற்றிச் சொல்கின்றார். அதிலிருந்து போ நதி ஒரு ஊற்றில் உற்பத்தியாகிக் கீழ்முகமாய்ப்பெருகி ஓடி, எமல்வார்டுக்கும்[5], பெராரிக்கும்[6], வெனிஸுக்கும்[7] போகின்றது. அதைச் சொல்ல வெகு நாழிகை பிடிக்கும்; அவரது கதையைச் சொல்வதைத்தவிர பிறிதுரைப்பது, என் புத்திக்கு உண்மையாய்ச் சம்போசிதம் அல்லாததென்று படுகின்றது. அவர் கதை இது தான்; கேளுங்கள் :—

ஆக்ஸ்போர்டு பண்டிதர் கதை தொடங்குகின்றது

இத்தாலியாவின் மேற்பாகத்திலே, குளிர்ந்த விசுலைமலையடிவாரத்திலே, ஆகாரபதார்த்தங்கள் நிறைந்துள்ள மனோரம்மியமான மைதானம் ஒன்றுண்டு. முன்

---

(1) வடஇத்தாலியாவின் ஒருபாகம். (2) இத்தாலியாவின் மேற்பாகத்திலே ஒரு வளமை பொருந்திய பாகம். (3) பீட்மாண்டுக்கும் லம்பார்டிக்கும் மத்தியில் உள்ள மலைத்தொடர். (4) இது ஒரு பெருமலைத்தொடரின் பிரிவு. போ என்னும் நதியின் உற்பத்தித்தலம். (5-6-7) நாட்டின் கூறுகள்.

னோர் காலங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டனவாகிய அநேக கோபுரங்களையும், பட்டணங்களையும், அநேக சந்தோஷகரமான கண்காட்சிகளையும், அங்குக்காணலாம். இச்சிறந்த நாட்டுக்குச் சாலுஸோ என்று பெயர். இந்நாட்டுக்குத் தமக்கு முந்திய தம் சிறந்த முன்னோர்களைப்போல, முன்னொருகால், ஒரு பிரபு அதிபதியாய் இருந்தார். அவர் பிரஜைகள் ஏழைகளும், தனிகர்களும், அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவர்சொற்படிநடக்க ஆயத்தம் உள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். இவ்வண்ணம் அவர்தம் பிரபுக்களாலும், பிரஜைகளாலும், அதிர்ஷ்டவசத்தால் விசுவசிக்கப்பட்டும், அஞ்சப்பட்டும், மகிழ்ச்சியோடு இனிது வாழ்ந்து வந்தார். இதைத்தவிர, அவர் குலப்பிறப்போ என்றால், லம்பார்டி நாட்டிற்குள் மிக்க மேன்குலப்பிறப்பே. அழகிய உடலத்தர்; வலிமிக உடையார்; இளமைப்பருவத்தர்; புகழ்மிகப் பெற்றவர்; மரியாதை நன்கறிந்தவர்; தமது நாட்டையாரும் பகுத்தறிவுடையவர். ஆயின், சில விஷயங்களில் இவர் குற்றம் உடையவரே. இவ்விளம் பிரபுவின் பெயர் வால்டர் என்பர். நான் அவரைக்குற்றஞ் சாட்டுவது எவ்வண்ணமெனில், தமக்கு காலக்கிரமத்தில் என்னநேரும் என்பதை இறையுங்கவனியாதே, தமது நற்கால மகிழ்ச்சியிலே தம்மெண்ணத்தைச் செலுத்தி, எப்பக்கத்திலும் இராசாளி வேட்

டையாடியும் மிருகவேட்டையாடியும் அநேகமாய்த் தாம் கவனஞ் செலுத்தவேண்டியவைகளை அசட்டை செய்தும் வந்தனர்; அதுவுமன்றி, அனைத்திலும் கெட்டது என்னெனின், தமக்கு ஏது நேரினும் அவர் மணம்புரியேனென்று இருந்ததே. இவ்வொரு அம்சத்தினால் பிரஜைகள் மனம் வருந்திச் சகியாது ஒரு நாள் கூட்டமாய் அவரிடத்தே செல்ல, அவர்களில் ஒருவன்—மிகக் கற்றறிந்தவனோ அல்லது இவ்விஷயத்தை நன்றாய் வெளிப்படுத்தக் கூடியவனோ—நான் இப்போது சொல்லப்போகிற வண்ணம் அப்பிரபுவிடத்தே சொன்னான்:—

“சிறந்த பிரபுவே, தங்களுடைய அன்பு எங்களுக்கு நம்பிக்கையைத்தந்து எவ்வெக்காலங்களில் அவசியமோ, அவ்வக்காலங்களில் எங்கள் மனக்குறைகளைச் சொல்லும்படி செய்கின்றது. சிறந்த குலத்தே பிறந்தவராதலின், கருணையொடு தாங்கள், நாங்கள் வருந்து மனத்தோடே இரங்கி முறையிடுவதைக் கேளுங்கள். தாங்கள், நான் சொல்வதை அசட்டை செய்யாதபடி வேண்டுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் இங்கிருக்கும் மற்றெவரையும்விட எனக்கு அதிக பொறுப்பு இல்லையெனினும், என் அன்புடைய பிரபுவாகிய தாங்கள், என்னிடத்தே பிரியமும் தயையும், காண்பித்து வந்ததால், துணிவாய் எங்கள் வேண்டுகோளை

விண்ணப்பஞ் செய்யச் சாவகாசங் கொடுக்கும்படியும்,
தாங்கள் புத்திக்கேற்ப ஞாயமானது செய்யும்படியும்
தங்களை வேண்டுகின்றேன். நிச்சயமாய்ப் பிரபுவே,
ஒரு விஷயத்தில் தவிர இப்பொழுதினும்விடச் சுகமா
ய் நாங்கள் வாழ்வது எவ்வண்ணமென்று எங்களுக்கே
தெரியாதபடி அவ்வண்ணம், நீரும் உமது செயல்க
ளனைத்தும், எங்களுக்கு விருப்ப முடையனவாய் இரு
க்கின்றன. அவ்வொரு விஷயம் ஏதென்றாலோ, நீர்
கிருபை கூர்ந்து மணம்புரிந்து கொள்ள இஷ்டப்படு
வதே. அதன்பின் உமது பிரஜைகள் மனமும் உமது
மனமும் ஒன்றே. மனிதர்கள் விவாகமென்றும் பா
ணிக்கிரகணம் என்றுங் கூறுகிற, ஆடவரையடிமையா
க்காது அவர்தஞ்சுயாதிபத்தியத்துக்கு வரம்பு ஏற்
படுத்துகிற இன்பநுகத்தடிக்கு இணங்குவீர். பிர
போ, உம்முடைய விவேக எண்ணங்களுள், நமது வா
ழ்நாள் எவ்வண்ணம் பலவிதமாய்க் கழிகின்றதென ஆ
லோசியுங்கள். நாம் தூங்கினும், விழித்திருப்பினும்,
திரியினும், சவாரிபோயினும், காலமோ பறக்கும். அது
ஒருவர்க்கும் காத்திராது. உமக்கு இதுவரைக்கும்
இளங்குமாரப் பருவமே ஆயினும், வயதோ கல்லினைப்
போலே அரவமின்றி மெள்ள வருகின்றது; சாவோ,
எப்பருவத்தாரையும் பயமுறுத்துகின்றது; ஒவ்வொ
ருபருவத்திலும் மடிக்கின்றது; தப்புவார் ஒருவரும்

இல்லை. நாம் ஒருவரை ஒருவர் அறிவதுபோல, நாம்
எல்லோரும் சாவோமென்பதும் திண்ணம். ஆயின்,
நமக்குச் சாவுவருந்தினம் ஈதென [illegible] ஒருவரும் அறி
யேம். ஆதலின், ஒரு நாளும் உமது ஆணையை மீறி
நடவா எங்கள் மெய்யன்பினால் வரும் எண்ணத்தை
யேற்று, உமது திருவுளம் இசைந்தால், இந்நாட்டிலே
மிக்க உயர் குடிப்பிறப்பும், செல்வமும் அமைந்த ஒரு
பெண்ணைச் சிறிது காலத்துக்குள் நாங்கள் உமக்கு
மனைவியாய்—உமக்குங் கடவுளுக்குங் கவுரவமெனும்
படி—எங்கள் புத்தியானியன்ற மட்டும் தேர்ந்தெடு
பேம். நிரந்தரமான பயத்தினின்றும் எங்களை விடு
வித்து—உமக்குப் புண்ணியம் உண்டு—ஒரு விவாகஞ்
செய்துகொள்ளும். தாங்கள் இறக்க— கடவுள் அதை
விலக்குவாராக!—,தமது சந்ததி இல்லாதுகுன்ற, தமது
உரிமையை அந்நியன் ஒருவன் அடையின், எங்களுக்கு
எப்போதுங் கஷ்டமே! ஆகையினாலேதான், தாங்கள்
விரைவில் மணம்புரிய வேண்டும் என்று நாங்கள் பிரா
ர்த்திக்கின்றது."

அவர்கள் எளிய பிரார்த்தனையும் விசனம் தேக்கிய
முகமும் அப்பிரபுவை மனம் இரங்கும்படி செய்தன.
பிரபு, "என் இஷ்டக்குடிகளே, நீங்கள் நான் ஒருநா
ளும் உடன்படுவதாக எண்ணியிராதற்கு என்னை உட
ன்படும்படி வேண்டுகின்றீர்கள். விவாகம் என்பதைப்

பற்றிச் சிந்திக்கச் சிறிதும் பொழுதில்லாதபடி, நான் அநுபவித்த சுயேச்சையில் எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷமே. ஆனால், நான் சுயேச்சையாய் இருந்த இடத்திலே, இப்போது அடிமையாய் இருத்தல்வேண்டும். ஆயினும், உங்கள் மெய்யன்பின் எண்ணம் எனக்குத் தெரிகின்றது. உங்களை நான் எப்போதும் நம்பி வந்தேன்; இப்போதும் நம்புகின்றேன். ஆகையால், என்னால் இயன்ற விரைவிலே விவாகஞ்செய்துகொள்ள நான்சம்மதிக்கின்றேன். இன்று நீங்கள் எனக்கோர் மனைவியைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகச் சொன்னீர்கள்; அந்தத்தேர்ந்தெடுக்கை உங்களுக்கு வேண்டாம். அந்த வேண்டுகோளை நீங்கள் நிறுத்திவிடக் கோருகின்றேன்.

தம் வழிப்பிறந்தார் தமதுமுன்னோரைப்போலப் பலமுறையும், இலர் என்பதைக் கடவுள் அறிவார். நன்மை என்பது எல்லாம் கடவுளால் வருவதே. ஒருவன்பிறந்து வளர்ந்த குலத்தாலே வருவதன்று. கடவுளின் கருணையை நான் நம்புகின்றேன். ஆகையால், என்விவாகத்தையும், என் ராஜ்யத்தையும், மற்றவைகளையும், அவருக்கே ஒப்புவிக்கின்றேன். அவர் இஷ்டப்படி ஆற்றுக! எனக்கோர் மனைவியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் என்னைத் தனியே விடுங்கள். அந்தப் பாரத்தை நானே ஏற்றுக்கொள்வேன். ஆனால், நான் உங்கள் ஆத்மசாக்ஷியாய்ப் பொறுப்பாய்,

வேண்டுவது என்னென்னின், நான் எவளை எனக்கு மனைவியாய்த் தேர்ந்தெடுப்பேனோ அவளை, அவள் உயிருளளவும் வாக்கிலும், கிரியையிலும், இங்கும், எங்கும் ஒரு சக்கரவர்த்தியின் குமாரியென வணங்குவீர்கள் என்பதே.' இதுவுமன்றி, நான் இஷ்டப்பட்டுத் தேர்ந்தெடுப்பதைக்குறித்துக் குறை கூறலும் போராடுதலும் செய்வதில்லையென நீங்கள் உறுதிசெய்துதரல்வேண்டும். ஏனெனில், உங்கள் வேண்டுகோளால் என் சுயேச்சையை நான் இழப்பதாலும், நான் எப்போதும் வாழவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதாலும், எங்கே என் மனம்படிந்ததோ அங்கேயே நான் விவாகம் செய்துகொள்வேன். இவ்விஷயத்துக்கு உங்களுக்குச் சம்மதம் இல்லாமற்போனால், இதைக்குறித்து நீங்கள் பேசல்வேண்டாம் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்" என்றனர். இதற்குப் பிரஜைகள் மனப்பூர்வமாய் வாக்குத் தத்தஞ்செய்து இவ்விஷயங்களுக்கெல்லாம் சம்மதித்தார்கள். ஒருவரும் மாறு பேசவில்லை. இவர்கள் போகு முன்னமே, பிரபுவை அவரால் இயன்ற சீக்கிரத்தில் தமது விவாகத்துக்கு ஒரு நாளைக் குறிக்கவேண்டும் என்று இரந்து கேட்டனர். ஏனெனில், இப்பிரபு மணஞ்செய்து கொள்ளார் என்னும் பயம் சிறிது அவர்களுக்கிருந்தது. அவர் தமது எண்ணத்தின்படி தாம் நிச்சயமாய் விவாகஞ்செய்து கொள்ளும் ஒரு தினந்

ஸைதக்குறித்து அவர்களுக்கு இவையெல்லாம் உங்கள் வேண்டுகோளாற் செய்தேன் எனக் கூறினர். அப்பிரஜைகள் ஒடுக்கவணக்கத்தோடு மிக மரியாதையாய் முழந்தாண்மடித்து வந்தனம் செய்து, அவர்களது வேண்டுகோள் முடிவு பெறவே, திரும்பித் தத்தம் வீட்டு முகம் நோக்கிச் சென்றனர்.

இதன்மேல் [illegible]த்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாரையும் விருந்துக்கு எல்லாவற்றினையும் சித்தம் செய்யும்படியும், தமது 'நைட்டு' களுக்கும்[1] 'ஸ்குயவர்' களுக்கும்[2] அவர்கள் செய்யக் கடமைப்பட்டவையும் தமக்கு இஷ்டமானவையும் ஆகியவற்றைச் செய்யவும் பிரபு கட்டளையிட்டனர். அவர்கள் அவராணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒவ்வொருவரும் தம்மால் இயன்ற பரபரப்போடு விருந்தாண் மரியாதை செய்ய ஏற்றனர்.

---

(1) நற்குடிப் பிறப்பாளரும் செல்வவந்தரும் ஆகிய வாலிபர் ராணுவத் தகுதியிலே சேர்க்கப்பட்டார் என அளிக்கப்பட்டு வந்த ஓர் பட்டம்.

(2) நைட்டுகளுக்குக் கீழ்வரிசையாய் உள்ள கனவான்கள் அணிந்து வந்த பட்டம்.

இரண்டாம் பாகம்.

இப்பிரபு விவாகத்துக்கு சித்தம்செய்து கொண்டிருந்த அரண்மனைக்குச் சிறிது தூரத்திலே, மனோரம்மியமான ஸ்தலத்திலே, ஒரு குக்கிராமம் உண்டு. அதில் அக்குக்கிராமத்து ஏழைகள் தங்கள் கன்றுகாலிகளை வைத்துக்கொண்டு வாசஞ்செய்தார்கள். பூமி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கத் தங்கள் உழைப்பால் ஜீவனஞ்செய்தார்கள். இவ்வேழைகண் மத்தியிலே மிகத் தூயவன் என மதிக்கப்பட்ட ஒருவன் இருந்தான். ஆனால், எல்லாம் வல்லகடவுள், மாட்டின் சிறு தொழுவத்திலே தம் அருளை ஒவ்வொரு சமயங்களிலே அனுப்பக் கூடும். அத்தூயவனை யானிதலன் என அழைப்பர். அவனுக்குக் கண்ணுக்கினிய பெண்மணி ஒருத்தி உண்டு. அவ்விளங்கன்னிக்குக் கிரிசில்டு எனப் பெயர். உத்தமகுண லட்சணங்களைப் பற்றிப் பேசிலோ இவ்வுலகின் கண்ணே அவளினுஞ் சிறந்தாள் இல்லை. ஏழ்மையில் வளர்க்கப்படினும், பாவமான இச்சைகள் அவள் மனம் புகவேயில்லை. அவள் பீப்பாய்ச் சாராயங் குடியாது, பெரும்பாலும் கிணற்று நீரே குடிப்பாள். ஏனெனில், அவள் தருமத்

---

(1) இது யாபரக்ஷகர் எனச் சொல்லப்பட்ட கிறிஸ்துவின் பிறப்பைக் குறிக்கின்றது.

துக்கு ஒப்பு நடப்பவள்; உழைப்பு நன்றாய் அறிந்தவள்; ஆனால், சோம்பற் சுகம் இறையும் அறியாதவள். இக்கன்னி இளம்பருவத்தாளேயாயினும், அவள் மனத்திலே தேர்ந்த ஸ்திரமான நிதானகுணம் குடிகொண்டிருந்தது. மிக்க மரியாதையோடும், அன்போடும், தன் வயது முதிர்ந்த ஏழைத் தந்தையைப் பாதுகாத்து வந்தாள். சில செம்மறியாடுகளை வயல் வெளிகளிலே, இராட்டினத்திலே நூல் நூற்றுக்கொண்டே மேய்ப்பாள்; தூங்கும்வரையிலே அவள் சோம்பலாய் இராள்.

அவள் வீட்டுக்கு வரும்பொழுது பலமுறைகளிலும் கிழங்குகளையும் கீரைகளையும் கொண்டுவருவாள். அவைகளை அரிந்து தம் போஜனத்துக்காகச் சமைப்பாள்; அவள் படுக்கையோ மிருதுவான பொருள்கள் மேலன்றிக் கடினமானவைகள் மேலே செய்துகொள்வாள். மக்கள் தந்தைகட்குக் காட்டவேண்டிய மரியாதைக் கேற்ப வணக்கத்தோடும், முயற்சியோடும் தன் தந்தையின் வாழ்நாள் சுகமுறக் காத்துவந்தனள். இப்பிரபு, தாம் வேட்டைக்குச் சவாரி போகையிலே பலமுறைகளிலே, தெய்வச் செயலாய் இவ்வெளிய பெண்ணாகிய கிரிசில்டைக் கண்ணுற்றனர். அவளைக் காணநேர்ந்தபோது மூடனது தூர்த்த நோக்குடன் பார்த்தவர் அல்ல. ஆனால், நிதான குணமுடனே அவளது முகத்தைப் பலமுறைகளிலும்

பார்த்து, அவள் உடல் அழகையும், அவ்விளம்பிராயம் உடையவர்கள் அனைவரினும், செயலினுஞ் சுபாவத்திலும் சிறந்த குணோசிதத்தையும், தமமனத்திற்குள்ளே மெச்சிக்கொண்டனர். அதேனெனில், அறநெறியுட்பார்வை ஜனங்களுக்கு மிக இலையெனினும், அப்பிரபுவோ அவளது நற்குணத்தை முழுதும் அறிந்து, தாம் விவாகம் செய்துகொள்வதென்றால், அவளையே மணஞ்செய்து கொள்வதாகச் சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டனர். விவாகநாளோ வந்தது. யாரும் மணப்பெண் எவளென அறியார். இவ்விதிசயத்துக்காக அநேகர் வியப்புற்றுச் சொல்லினர்: "நமது பிரபு தமது வீண் கர்வத்தை விடாரா! தாம் மணம்புரிந்து கொள்ளாரா? ஐயோ! பாவம்! இதென்ன கொடுமை! இவ்வண்ணம் அவர் நம்மையும் தம்மையும் எத்துவதென்னோ?"

ஆயினும் இப்பிரபு தங்கத்திலும் நீலத்திலும் பதிப்பித்த இரத்நாபரணங்களையும், மார்பூசிகளையும், மோதிரங்களையும், கிரிசில்டுக்காகச் செய்வித்தனர். அவளுடைக்கு அவளைப்போன்ற ஒருகன்னிகையின் அளவெடுத்துக்கொண்டனர். இன்னும் மணத்துக்குரிய ஆபரணங்களையெல்லாம் அவ்வளவின்படியே செய்வித்தனர்.

விவாகத்துக்குக்குறித்த தினத்திலே பகல் இரண்
டாவது யாமம் நெருங்கியது. அரண்மனைமுழுதும்,
மால்களும் மாடங்களும், அவையவை இயல்பினுக்கு
ஏற்ப ஒழுங்கின் அலங்கரிக்கப்பட்டன. வேலைக்கா
ரரது பண்டசாலைகள் யதேஷ்டமான சாமான்களால்
நிறைக்கப்பட்டன. அங்கு இத்தாலியா நாட்டினுள்ளே
காணக்கூடிய அதிக உருசியான ஆகாரபதார்த்தங்களை
ஒருவன் காணலாம். இராஜகம்பீரரான பிரபு மிக்க
விலையுயர்ந்த உடைகள் பூண்டு விருந்துக்குக் கோரி
யழைக்கப்பட்ட சீமான்களும் சீமாட்டிகளுங் கலந்த
கோஷ்டியோடும், தம்பரிவாரமாகிய இளம் வாலிபர்
களோடும், பலவிதப்பண்ணுடைச் சங்கீதத்தோடும்,
நான் சொன்ன குக்கிராமத்துக்கு நேர்வழி நடந்தனர்.
கிரிசில்டு—ஐயோ பாவம்!—தனக்காக இக்கோலம்
ஏற்பட்டதென்று சிறிதும் அறியாதே, ஒரு கிணற்றுக்கு
நீருக்காகப்போய் இயன்றவிரைவிலே வந்துகொண்டி
ருக்கின்றாள். ஏனெனில், அத்தினமே பிரபுவின்
விவாகதினமெனச் சொல்லக்கேட்டு, அவள் அக்
கோலத்தை இயலுமெனின் காணவிரும்பினள். "என்
தோழிகளோடு நான் கதவண்டைநின்று பிரபுத்தியைக்
காண்பேன். ஆதலின், என் வேலைகளை யெல்லாம்
வீட்டிலே என்றுமேல இயன்றவிரைவிலே செய்யமுயல்
வேன். பிறகு, பிரபுத்தி இவ்வழியாய் அரண்மனைக்குச்

சென்றால் நான் அவளை அமைவுடனே காணலாம்"
என எண்ணினள். அவள் வாயிற்படிக்கருகேபோன
வுடனே பிரபு, அவளை அழைக்கவாரம்பித்தார்; அவள்
உடனே தண்ணீர்க்குடத்தை வாயிற்படிக்குப் பக்கத்
திலே, மாட்டுத்தொழுவத்திலே, கீழேவைத்து, அ
பிரபுவுக்கு முழந்தாண்மடித்து வணங்கி, பிரபுவின் சித்
தம் இன்னதெனக் கேட்கும்வரையிலும் நிதானமுகத்
தோடு வணங்கியபடியே இருந்தனள். இவ்வாலோ
சனையுள்ள பிரபு மிகநிதானமாய், "கிரிசில்டு, உன்
தந்தை எங்கே" என்றனர். அதற்கு அவள் மரி
யாதையாய் வணங்கிய முகத்துடன் "பிரபோ, அவர்
இங்கேயே இருக்கின்றார்" என்று ஆலசியம் இல்லாமல்
உள்ளேபோய்ப் பிரபுவிடம் தந்தையை இட்டு வந்த
னள். பிரபு இவ்வார்த்தியாதுகைபிடித்து ஒரு பக்கத்
திலே போனபிறகு, அவரிடம் பின்வருமாறு சொல்
வார்; "யானிகுலரே, இனி என் இஷ்டத்தை மறைத்
தல் முடியாது. நீர் உறுதியாய்ச் சொன்னால், என்ன
நேரினும் உமது குமாரியை அவள் வாழ்நாள் அளவும்
எனது மனைவியாய்க் கொள்வேன். உமக்கு என்
மேலே பிரியம் உண்டு என்று எனக்கு நன்றாய்த்தெரி
யும். நீர் மிக்க எஜமானவிசுவாசம் உள்ளவர். எனக்கு
இஷ்டமானவையெல்லாம் உமக்கும் இஷ்டமே என்று
நான் நிச்சயமாய்ச் சொல்வேன். ஆகையினாலே முக்

இயமாய் நான் முன்னே சொன்ன அம்சத்தைக்
குறித்து நீர் என்னை உமது மாப்பிள்ளையாய்க்கொள்ள
இஷ்டமா என்று சொல்லும்." இவ்வணந்திடீரெனச்
சொன்ன இவ்விஷயம அக்கிழவருக்கு வியப்பைத்
தந்தது. அவர் முகஞ் சிவக்க, வெட்கப்பட்டு உடன
டுங்க நின்றார்; நிரம்ப கஷ்டத்துடன் இவை மாத்திரம்
பேசுவார் ஆனார்: "என் இஷ்டம் நீர் விரும்பும் பிர
காரமே. உமதிஷ்டத்துக்கு மாறாய் எனதிஷ்டம் என்
பது ஒன்றில்லை. எனக்கு மிகப் பிரியமான பிரபு
தாங்கள், இவ்விஷயத்திலே தங்கள் இஷ்டப்படி
செய்க." "ஆயினும், பிரபு சொன்னார்; "உமது அறை
யிலே நானும் நீரும் அவளும் சம்பாஷணை செய்யல்
வேண்டும். எதற்குத் தெரியுமா? அவளுக்கு என்
மனைவியாய் இருக்க இஷ்டமா என்றும், தன்னடத்
தையை அடக்கி ஆண்டுகொள்வாளா என்றும், நான்
கேட்பேன், இவையெல்லாம் உமது சமுகத்திலேயே
நடக்கும், உமது செவி கேளாப் புறத்தே நான் ஒன்
றும் பேசேன்."

அவர் அறையிலே இந்த உடன்படிக்கையைப்
பற்றிப் பேசுகையிலே—அது பின்னால் உங்களுக்குச்
சொல்வேன்—ஜனங்கள் வீட்டிற்கு வெளியே வந்து
எவ்வளவு கவனத்தோடு தனது அன்புள்ள தந்தையை
அவள் பாதுகாத்து வந்தாள் என்று ஆச்சரியப் பட்

டார்கள். ஆனால் கிரிசில்டோ, அவர்களைப் பார்க்கி
லும் அதிக வியப்புற்றனள். ஏனெனில், இவ்விதக்
காட்சியை அவள் ஒரு நாளும் கண்டதே இல்லை. அவ்
விடத்தில் அத்தனைபேர் விருந்தினர்கள் வந்ததைக்
கண்டு அவள் ஆச்சரியப்பட்டது அதிசயம் அன்று.
இத்தனை விருந்தினர்களைப் பார்த்து வழக்கம் அவ
ளுக்கு இல்லை; அதனாலே தான் அவளது முகம்
வெளிர்த்துப் போயிற்று. என் கதையை வளர்த்து
வது? இவைகள்தான், அப்பிரபு இவ்வினிய குணமும்
மெய்யன்பும் உள்ள பெண்ணினிடம் சொன்னவை:—
"கிரிசில்டே, நான் உன்னை மணப்பது எனக்கும்
உனது தந்தைக்கும் இஷ்டமே. நீயும் நான் உத்தே
சிக்கிறபடி அக்கருத்துக்கு இசைந்தவள் என்றே
வைத்துக்கொள்வோம். மணம் தீவிரமாய்ச் செய்யப்
படுமாதலால், உனக்கு அது இஷ்டமா, அல்லது
ஆலோசனை செய்து சொல்லுகிறாயா? நான் சொல்
வதைக் கேள். நான் விரும்பும்வண்ணம் என் புத்தியுக்
தப்படி உன்னைச் சிரிக்கவும் அழவும் செய்வேன்;
இரவே ஆயினும் பகலே ஆயினும் ஒருபொழுதும் நீ
இதைப்பற்றிக் குறைகூறல் கூடாது. கருகாத நன்
மனத்துடன் என்னிச்சைப்படி செய்ய நீ சித்தமாய்
இருப்பாயா? நான் கூடும் என்றால் நீ கூடாது என்று
வாக்கினாலே யாயினும், கடுத்த முகத்தாலே யாயினும்

மறுத்தல் கூடாது. நீ இதற்கு ஒப்பிப் பிரமாணம்செய்
தால் இங்கேயே நம் மணம் நிகழ்வது நிச்சயம் எனச்
சத்தியம் செய்வேன்." இம்மொழிகளைக் கேட்டுக்
கிரிசில்டு வியப்புற்றும், அச்சத்தாலே நடுங்கியுஞ்
சொன்னாள்:—"பிரபோ தாங்கள் எனக்கு அளிக்கும்
பதவிக்கு நான் கௌரவமும் மதிப்பும் இல்லாதவளே
யாயினும், தாங்கள் அதை விரும்புவதாலே எனக்கும்
அது இஷ்டமே. கேளுங்கள்; நான் மனம் அறிந்து
கிரியையிலே யாயினும், எண்ணத்திலே யாயினும்—
சாவது எனக்கு வெறுப்பாய் இருப்பினும்—எனக்குச்
சாவே நேருவதாயினும், தங்கள் சித்தத்துக்கு முரணி
நடவேன் என்று பிரமாணம் செய்கின்றேன்." "என்னு
கிரிசில்டே, இது போதும்." என்றனர் பிரபு உடனே
அவர் கிரிசில்டு பின்றொடர, தம்தெளிந்த முகத்துடன்
கதவுக்கு வெளியேபோய் ஜனங்களிடத்தே இவ்வண்
ணஞ் சொன்னார்: "இங்கே நிற்கும் இவளே என்
மனைவி. என்னிடத்தே விசுவாசம் உள்ளவர்களே,
நீங்கள் இவளுக்கும் மரியாதை செய்து விசுவசியுங்கள்
என்று பிரார்த்திக்கின்றேன். சொல்லவேண்டியது
பிறிது ஒன்றும் இல்லை." அவள் பழைய உடைகளை
அரமனைக்குக் கொண்டுவாராதபடி ஸ்திரீகளாலே அங்
கேயே அவைகளைக் களைவித்தனர். இது அங்கிருந்த
சீமாட்டிகளுக்கு வெறுப்பைத் தந்தது. ஏனெனில்,

அவள் உடுத்தியிருந்த உடையைத்தொட அவர்
களுக்கு இஷ்டம் இல்லை; ஆயினும் நன்னிறமேனி
யுள்ள அக்கன்னிக்குக் கேசாதிபாதபரியந்தம் புதிய
உடை உடுத்தினர்; சீர்திருத்தப்படாதே இருந்த
அவள் தலைமயிரை வாரிக்கட்டித் தங்கள் சிறு விரல்
களாலே அவள் தலையிலே ஒரு மணமாலை சூட்டிப்
பெரியவும் சிறியவுமான ஆபரணங்களைப் பூட்டினர்.
அவள் கோலத்தைப்பற்றி நான் எதற்கு வளர்த்தல்
வேண்டும்? இவ்வண்ணம் இப் [illegible]விலே மாற்றப்பட்
உடனே, அவள் மிகுந் [illegible] அழகு உள்ளவளாய் இரு
ததால், எவருக்கும் அடையாளமே தெரியவில்லை.
இ[illegible] நாம் [illegible]னத்துக்கென்று கொண்டு வந்த
மோதிரத்தை [illegible] கிரிசில்டுக்கணிவித்து, அவளைமணஞ்
செய்துகொண்டு, அவளை நன்றாய் நாகரீகமாய் நடக்
கும் பனிபோன்ற வெண்ணிறப்புரவிமேலேற்றி, ஆல
சியமில்லாமல் அரண்மனைக்குச் சந்தோஷமான ஜனங்
களோடு வழிநடத்தப்படும், சந்திக்கப்பட்டும், அழைத்
துப்போய்ச் சூரியன் மலைவாயிலிலே விழும்வரைக்கும்
களியாட்டிலே நாளைக்கழித்தனர். கதையைச் சுருக்
கமாய்ச் சொல்லுமிடத்தே, இப்புதிய பிரபுத்தி, கட
வுள் அருளாலே ஒரு [illegible]சயிலேஆவது எருதின்
தொழுவத்திலே ஆவது [illegible]றந்து [illegible]க்குறைவாய் வள
ர்க்கப்பட்டவளாய் காண[illegible]படாதே, சக்கரவர்த்தியின்

அரண்மனையிலே வளர்ந்தவளாகத் தோன்றினள்;
ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவள் மிக்க அன்புடையவ
ளாய் இருந்தனள். அவள் பிறந்த இடத்திலே இருந்
தவர்களும், அவளை ஆண்டாண்டாய் அறிந்தவர்களும்,
அவளை அடையாளங் கண்டுபிடிப்பது வெகு அருமை
யாய் இருந்தது. அவள் நான் சொன்ன யானிகுலன்
புதல்வி அன்றென அவர்கள் சத்தியம் செய்வார்கள்;
வேறொருத்தியென்றே அவர்களுக்குத் தோன்றியது.
[illegible]தம் அவள் [illegible] [illegible]த்தமியாயினும், மிக்க
அருள் நோக்கு வாய்ந்த [illegible]ணங்கள் சிறந்தும், சம
யோசிதம் அறிந்து [illegible]ருதுபா[illegible]யாகியும், காருண்ணி
யம் உள்ளவளாகியும், மரியா[illegible] அ[illegible]
ஜனங்களுடைய மனத்தைக் கவர்பவள[illegible]யும் இருந்த
தாலே, அவள் முகத்தைப் பார்த்தவர்கள் எல்லாரும்
அவளை விசுவாசித்தார்கள். சாலுமோ நாட்டின் பட்
டணங்களின் மாத்திரம் அன்று அவள் நற்பெயர் விளங்
கியது; மற்றும் பல இடங்களிலும். ஒருவன் நல்லவள்
என்றால், மற்றவனும் அதையே சொல்வான். முதிய
வர்களும் இளைஞர்களும், ஆடவர்களும் பெண்டிர்
களும், சாலுமோவுக்குப்போய் அவளைக்காணும்படி
அவளுக்குச் சுகுணசீலி[illegible]னும் நற்பெயர் எங்கும் பர
வியது. இவ்வண்[illegible]ம் வால்[illegible]ர் டாம்பீகமின்றி ஆனால்,
ராஜகம்பீரராய், அதிர்ஷ்ட[illegible]த்தாலே வாய்த்தயோக்கி

யதையோடு விவாகஞ் செய்துகொண்டு தமது நாட்
டிலே கடவுள் அருளாலே மனச் சமா[illegible]தோடு
வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அவரு[illegible]லி[illegible]ழ்து
உடையவர். அவர் ஏழைமைத் தடுப்பிலும் [illegible]பெரும்
பாலும் உத்தம குணம் மறைந்திருப்பதைக் கண்டவ
ராதலின், ஜனங்கள் அவரை விவேகியென ம[illegible]
கள், இவ்விவேகம் விசேஷமாய்ப் புலப்படுவதே இல்லை.
கிரிசில்டு தனது புத்தி சாதுரியத்தாலே ப[illegible]விகட்
இயற்றற்குரிய அகப்பணிகளைச் செயத் தெ[illegible]
சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தகாலே ஜனப்பொது ந[illegible]
சீர்திருத்தவும் அறிவாள். [illegible]நாட்டிலே அவளாரும்
விவேகமாய் மனம் ஆறும்படி அவள் சமாதானம் செய்ய
முடியாத இணக்கமின்மையும், குரோதமும், வருத்த
மும் இல்லை; தனது பர்த்தா நாட்டிலே அ[illegible]செயலாய்
இல்லையெனினும், தன்னாட்டுக் கனவான்களேனும்,
அல்லது வேறெவரேனும், பகை கொண்டிருந்தால்,
அவர்களை அவள் இணக்கமுறச் செய்வாள். மனிதர்
விண்ணுலகம் போவதுபோல—அவள் விண்ணுலகத்
திலிருந்து மாந்தரைக்காக்கவும், தீங்கினைத்திருத்தவும்,
அனுப்பப்பட்டவள்போல, அத்துணை விவேகமும்,
ஆழ்கருத்து மொழிகளும், ஞாயத்திலே மிக்க பகுத்த
றிவும், உடையவளாய் இருந்தனள். விவாகமாகி வெகு
நாள் ஆவதற்கு முன்னே, கிரிசில்டுக்கு ஒரு பெண்

[illegible]த்தது. ஆண்பிள்ளை பிறந்திருந்தால் [illegible] அனைவரும் எண்ணினும், முதற்கா[illegible] பெண்[illegible]ம், அவள் மலடி யல்லாததினாலே காலக்[illegible]த்திலே அவளுக்கு ஆண்பிள்ளை பிறக்கும் என்று பிதாவும் குடிகளும் சந்தோஷித்தார்கள்.

மூன்றாம் பாகம்.

இப்படியென்று[illegible] [illegible]ப்பால சின்னான் உண்ட[illegible] [illegible]னை—பலமுறைகளில் நேருவதுபோல—[illegible], தம் மனைவியின் நிதானத்தைச் சோதிக்க வேண்டுமென்று மனத்திலே இச்சை கொண்டனர். மனைவியைச் சோதனை செய்யும் தம் ஆச்சரியமான விருப்பத்தை மனத்தினின்றும் நீங்காதே, அநாவசியமாய்—கடவுள் அறிவார்—அவர் அவளைப்பயமுறுத்த எண்ணினார். இதற்கு முந்தியே வேண்டியது அவர் அவளைச் சோதித்துப்பார்த்தும், அவள் சதாசற்குணியாய் இருப்பதைக் கண்டனர். மேன்மேலும் எப்பொழுதும் இவளைச்சோதிப்பதற்கு என்ன ஆவசியகம்? சிலர் இதைச் சாமர்த்தியமென மெச்சினும் எனக்குத் தோன்றுவது என்னவெனில், ஆவசியகம் இல்லாத போது மனைவியைச் சோதித்து அவளை எப்போதும் கவலைப்படவும், பயப்படவும், செய்வது நன்னெறியாய்க் காணப்படவில்லை என்பதே. இந்தச்சோதனையைப்

[illegible] பின்வருமவண்ணம் செய்தனர். ஒரு இரவிலே, அவள் படுத்திருக்கையிலே, கடினமுகத்தோடு[illegible] [illegible]ண்ட முகக்குறிப்போடும் அவர் [illegible]யாய் வந்து [illegible]வண்ணம் சொல்லினர்:— "கிரிசெல்டி, நான் உன் [illegible]மையை நீக்கி உன்[illegible] உயர்ந்த பதவியிலே [illegible] [illegible]க்கொண்ட [illegible] [illegible]த் தேர்ந்[illegible] [illegible] இருந்த மிக [illegible] [illegible]மை [illegible] செய்யும் [illegible] என்று உனக்கு [illegible] இப்பொழுது [illegible] யும் கவனி. நம்பிரஜைகள் [illegible] க்கேட்பார் ஒருவரும் [illegible] நீ இந்த [illegible] காலம் எவ்வண்ணம் வந்தாய் [illegible] நீ என் [illegible] அன்று—உனக்கு [illegible] எங் [illegible]கே மிக்க [illegible] நடந்தார். [illegible] இல்லை. [illegible]களிடத்தே [illegible] [illegible]ந்த உனக்கு [illegible]கள் [illegible] இருப்பது [illegible]யும் விசனகாரமாயும் இருப்பதாக [illegible] அவர்கள் [illegible]கின்றார்கள். முக்கியமாய் உனக்கு பெண்குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து இம்மொழிகளை அவர்கள் ஐயமறச் சொல்லிவருகின்றார்கள். ஆனால்,

[illegible] இன்றி நான் முன் வசித்தது போல [illegible] எனக்கு இவ் [illegible] இன்றி நான் ஒன்றும் [illegible] பண்ணுக்குச் சவுக [illegible] ராகாரம் அல்ல—என் [illegible] காரிய [illegible] செய்து [illegible] அநுகூலமாய் இருப்ப [illegible] இருப்பினும் [illegible] தும் செய்யேன், என் இஷ் [illegible] தான். [illegible] சொல்வதற்கு [illegible] மது [illegible] நடந்த தினம் [illegible] னிடம் சத்யம் செய்தபடி [illegible] ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என்பதை மட்டும் [illegible]."

[illegible] எல்லாம் அவன் கேட்டபோது அவள் மொழி [illegible] நோக்கிலேனும், முகத்திலேனும், ஆச்சரி [illegible] ஒன்றும் புலப்படவில்லை. ஏனெனில், பார் [illegible] அவன் மனம் வருந்தியவனாகத் தோன்ற [illegible] அவன் "ப்ரபோ, என் [illegible] நானும் [illegible] லேசம் [illegible] களுடையவர்களே. [illegible] காக்க [illegible] நாங்களே [illegible] இல்லாத [illegible] கடவுள் தங்களுக்கு விரு

ப்பம் உள்ளதாகச் செய்[illegible] அருளி, என்னைக் காக்க! எதையேனும் அடைய [illegible] இல்லை; தங்களை அன்றி எதையேனும் இருக்கவே ண்டுமே என்னும் பிரியமும் இல்லை. [illegible] அபிப்பிராயம். அது எப்[illegible] இவ்வண்ணமே [illegible] க்கும். கீழ்[illegible] சாவிலும் இதை அழி த்தலும் முடி[illegible] மாற்றவும் முடி யாது." என்றனள். [illegible] மொழிகளைக் கேட் [illegible] சந்தோஷமும் [illegible] அவ்வண் [illegible] இல்லாத [illegible] தோற்றமும் அவர் [illegible] பார்வையிலே மிகக்கடுமையாய் இருந்தன. இதன் பின்னர் ஒரு பார் லாங்கு[1] இரண்டுபேர்க்கு [illegible] காலத்துக் குள்ளே, அவர் [illegible] எல்லாம் அந்நா [illegible] ஒரு மனிதனிடத்தே [illegible] அவனைத் தன் மனைவியிடத்தே அனுப்பினார். இவ்வந்த மனிதன் ஒரு கொத்தவால்.[2]

இவன் [illegible] முக்கிய விஷய [illegible] கேட்[illegible]

(1) 220 சதுர [illegible]

2 சார்ஜண்டு என மூலத்தில் இருக்கின்றது. அது அரண்மனையிலே கொத்தவாலின் கருத்துக்கு ஒ[illegible] கொத்தவால் என மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

வேலை முடிக்கும் சாமர்த்தியம் உள்ளவன். தம்மிடத்தில் இவன் விசுவாசமும் பயமும் உள்ளவன் என்று பிரபுவுக்குத் தெரியும். பிரபுவது அபிப்பிராயத்தைத் [illegible] அறிந்தவுடனே பட்டுக்குள் கொத்தவால் [illegible] அப்பனை [illegible] செய்தே திரும்படி [illegible] [illegible] செய்வதற் [illegible] தாயகள் பொறுத்தல் [illegible]. தாங்கள், பிரபுவின் ஆணைக்கு [illegible] எவ்வளவுக்கூடாது என்று [illegible] அறிந்த [illegible]. மாந்தர் அவருடைய ஆணைகளைக் குறித்து [illegible]லாம்; முறையிடலாம்; ஆனால், அவைகளின் பிரகாரம் செய்தே தீரல் வேண்டும். எனக்கும் அது இஷ்டமே: பிறிது சொல்வேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை. எனக்குக் கட்டளை இக்குழந்தையை எடுத்துப்போ" என்று சொன்னதைத் தவிர வேறே ஒன்றும் பேசவில்லை. ஆனால் குழந்தையைக் கொடுமையுடன் அவன் பிடித்திழுத்துத் தான் [illegible]கும் முன்னே அதைக் கொல்வான் போல முகம் [illegible]க்க நின்றனன். கிறிஸ்து எல்லாவற்றினையும் பொறுமையாய்ச் சம்மதித்து, ஆட்டின் இளங்குட்டிபோலப் பொறுமையாய் அசைவின்றி இருந்து, கொடிய கொத்தவாலே அவன் இஷ்டப்படி செய்ய விடுத்தனள். இம்மனிதனைப்பற்றிய பிரஸ்தாபமோ சமுசயம்; முகக்குறிப்போ சமுசயம்; மொழிகளுங்கூட சமுசயமே;

இக்காரியம் செய்ய [illegible] காலமும் ச[illegible] ஐயோ! தான் மிக [illegible] குழந்[illegible] அவன் உடனே கொன்று விடு[illegible] என்[illegible] எண்ணினாள். ஆயின் [illegible] த்துக்கு இணங்கியவள் [illegible] அழ[illegible] மூச்செறியவும் [illegible] அவன் கடை[illegible] தொடங்கி அதற்குக் கொத்தவாலைத் [illegible] "நீர் கபுரவஸ்தரானதால் [illegible] குழந்தையை [illegible] சர்வ[illegible] முன்னம் நான் முத்தமிட அனுமதித்தல் வேண்டும்" என வேண்டினள். பிறகு விசனமுகத்துடன் தன் மார்போடு அவன் குழந்தையை அணைத்து, முத்தமிடத் தொடங்கி, அவை [illegible] செய்து அதனை ஆசிர்வதித்துத் தன் [illegible] குரலோடு இவ்வண்ணம் சொன்னாள் :— "என் கண்மணியே, நீ நன்றாய் வாழ்க! நான் இனி உன்னைக் காண்பதோ இல்லை. உன்னைக் கர்த்தருக்கு [illegible] ஆளாக்கிவிட்டதால், நம் பொருட்டுச் சிலுவையிலே[1] இறந்த பரமபிதாவாலே நீ ஆசிர்வதிக்கப்படல் வேண்டும். என் இளங்குழந்தாய், நான் உன் உயிரை அவருக்கு [illegible]கின்றேன். என் பொருட்டு இன்[illegible] [illegible]ப்பாய். சந்[illegible] ஒரு [illegible] இவ்வெளிய காட்சி

(1) [illegible] சிலுவையிலே இறந்தனைக் குறிக்கின்றது.

யைக்கா[illegible] இருந்திருக்கும் என் [illegible] அழ, சொல்லவும் வேண்டு[illegible] யன உறுதியாய் [illegible] பொறுத்து, அந்தக் கொத்தவா[illegible] "இந்தா! மறுபடியும் உன் [illegible] பெண்ணை எடுத்து[illegible]ப்பா. என் றுதர் வேளாடுகோளின்படி [illegible]! ஆனால், ஒன்று மாத்திரம் கருணையுள்ள உம்மைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். என் நாயகர் கூடாது என்று மறுக்காராயின் இவ்விளங் குழந்தையின் உடலை பட்சிகளும் விலங்குகளும் கூண்டிக் கிழிக்காதபடி ஓர் இடத்திலாயினும் அடக்கம் செய்வீர். இதுதான் நான் வேண்டுவது" என்[illegible]. இவ்வேண்டுகோள் விஷயத்தைக்குறித்து அவன் ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. ஆனால் குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு தன் வழி சென்றனன். இந்தக் கொத்தவாலே மறுபடியும் தன் பிரபுவிடம் வந்து நடந்தமையும் தெளிவாயும் ஒரு அம்சங்கூட விடாதே, [illegible]ல்டின் மொழிகளையும் அவளது முகத்தோற்[illegible]யும் சொல்லி, அவரது அன்புள்ள பெண்[illegible]யை அ[illegible]லோவைத்தனன். ஏதோ சிறிது பிரபுவின் சுபாவத்தில் இரக்கம் புலப்பட்டதெனினும், தம்மிஷ்டப்படியே பிரபுக்கள் செய்வது போலவே, தமது எண்ணத்தை உறுதியாய்க்கொண்டு அந்தரங்க

மாய்த் துணியாற் குழந்தையை [illegible] யம் திருதுவாயும் சுற்றி ஒரு பெட்டி[illegible] வைத்து [illegible] வது கொத்தவால் கொண்டுபோய் [illegible] இட்டனர். ஆனால், அப்பெண்ணுடைய [illegible] எவருக்கும் தெரியக்கூடாது என்று [illegible] கொத்தவால் எங்கிருந்து வந்தான் என்றும் அவன் எங்கு போனான் என்றும் தெரியக்கூடாது என்றும் [illegible], இதை மீறி நடப்பின் [illegible] என்று ஆஞ்ஞாபித்தார். பிரபு பு[illegible] தில் பானிக்குக்குப் பிரியமாய் இருந்த தம் அன்புள்ள சோதரியிடம் கொத்தவால் அக்குழந்தையைக் கொண்டுபோய், இவ்விஷயத்தைச் சொல்லி, அதை மிக்க உயர்குலவழியிலே வளர்க்கவேண்டிய பிரகாரம் வளர்க்கும்படி சொல்லவேண்டும் என்றும், என்ன நேரினும் அது எவர் குழந்தை என்பதை எவருக்கும் தெரியாதபடி மறைக்கவேண்டும் என்றும் தெரிவித்தனர். கொத்தவால்போய் இப்பணியை நிறைவேற்றினன். நாம் பிரபுவின் விஷயத்தைக் கவனிப்போம். அவர் தம் மனைவியின் முகத்தோற்றத்திலேயே ஏதாவது காணலாமோ என்றும், அவள் மாறி இருக்கிறாளா என்று அவள் வார்த்தையால் காணலாமோ என்றும், ஆலோசனை செய்தனர். ஆனால், அவர், எப்போதும் அவளிடத்தே உள்ள நிதானமான அன்புமிகு விருப்

[illegible] [illegible] றைனறினையும் காணமுடியவில்லை. ஒவ்வொரு [illegible] [illegible] சாலியாய் அவள் சந்தோஷமாயும், பணிவாயும், வேலையிலே சுறுசுறுப்பாயும், வழக்கப்பிரகாரம் நாயகனிடத்தே அன்பு உள்ளவளாயும் இருந்தனள். தன் பெண்ணைக்குறித்து அவள் ஒரு வார்த்தையும் பேசவேயில்லை. கஷ்டத்தின் பின் விசுவாசிப வழக்கவிரோதமான தோற்றமும், துக்கமும் அவளிடத்தே காணப்படவில்லை. வாஸ்தவமாயானது, விளையாட்டாய்க்கூட தன் பெண்ணினது பேரை அவள் குறிக்கவே [illegible].

———:0:———

நான்காம் பாகம்.

இந்த [illegible] [illegible] கிரிஸ்டு மறுபடியுங் கர்ப்பமாக [illegible] வருடங்கள் சென்றன. ஆனால் கடவுள் [illegible] [illegible] வால்டருக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அது கண்ணைக் கவரும் அழகும் கண்மேனியும் உடையது. இந்த ஜனங்கள் தந்தையாகிய வால்டரிடத்தே சொன்னபோது அவர் மாத்திரம் அன்று அவர் நாடுமுழுதும் இக்குழந்தையின் பிறப்புக்கு ஆனந்தித்துக் கடவுளின் அருளை வியந்து துதி செய்தார்கள். [illegible] குழந்தைக்கு இரண்டு வயதாகித் தாதியின் மார்பினின்றும் நீங்கினவுடனே தம் மனைவியைப் பின்னுஞ் சோதிக்க இப்பிரபு இச்சை கொண்டனர்.

ஐயோ! பாவம்! அவள் வீணே சோதிக்கப்பட்டாள்! ஆனால் விவாகமான ஆடவர்கள் மனைவியின் [illegible] உள்ளவர்கள் என்று தாங்கள் அறிந்தால் [illegible] அவர்கள் செய்கைக்கு எல்லையே இல்லை. பிரபு [illegible] சான்றோர்: "நாயகி, நமது விவாகம் பிரஜைகளுக்கு மனம் சகிக்கவில்லை என்று நீ இதற்கு முன்னே கேள்விப்பட்டிருந்தாய். முக்கியமாய் எனக்கு ஆண் குழந்தை [illegible] அது முதல் எப்பொழுதையும் [illegible] [illegible] வெறுப்பு மிக அதிகமாய் இருக்கின்றது. இம் [illegible] [illegible] மனத்தை மிகவுங் கொல்லுகின்றது. [illegible] குறைகூறற்சத்தம், என்மனத்தை அநேகமாய் [illegible] த்துவிட்டதென்னச் சுருக்கென்று என் [illegible] எட்டுகின்றது. ஜனங்கள் இவ்வண்ணம் [illegible] றார்கள்: 'வால்டர் இறந்த பிறகு யானி [illegible] முதலே அரசாண்டு நமக்கு அதிபதியாகும். [illegible] வேறே நமக்கு வழியில்லை.' நிச்சயமாய் என் [illegible] இம்மொழிகளைப் பேசுகின்றார்கள். நான் இம்முறை [illegible] யைப்பற்றி நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் என் முன்னிலையிலே பரிஷ்காரமாய்ப் பேசாதுபோனாலும், இத்தகைய துணிபுக்கு நான் அஞ்சுகின்றேன். நான் சமாதானமாய் வாழ்க்கை [illegible] எனின் அவ்வண்ணம் இருக்கவே எனக்கு இஷ்டம். ஆகலின், என் மனமார்ந்த எண்ணம் என்னவெனின், இக்

குழந்தையினது சகோதரிக்கு வழிவிட்டதுபோலே இதற்கும் வழிவிட என்னுகின்றேன். நீ திடீரென்ன மனத்துக்கு அடங்காதபடி மூர்க்கமாய்த் துக்கம் வராதபடி எச்சரிக்கையாய்ப் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகின்றேன்."

அவள் அதற்கு விடையளித்தனள் :—"நான் இவ்வண்ணஞ் சொல்லிவிட்டேன். எப்போதும் யான்விரும்புவது ஒன்றும் இல்லை. தங்கள் விருப்பப்படியன்றி வேறு ஒன்றும் எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. இதைக்கேளுங்கள் : [illegible] பெண்ணும் பிள்ளையும் தங்கள் கட்டளையின்மேற் கொல்லப்பட்டாலும் எனக்கு ஒரு வருத்தமும் இல்லை. இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் என் உடலத்துக்கும் சிறிதுஞ் சம்பந்தம் இல்லை ; முதலில் நோயும் பின்னர் வருத்தமும் வலியுமே. தாங்கள் என் எஜமானர். தங்களுடைய பொருள்களைத் தங்கள் சித்தப்படி செய்யலாம். என்னை ஒருவித ஆலோசனையும் கேட்கவேண்டாம். ஏனெனில், நான் முதற்கண் தங்களிடத்தே வந்தகாலை என் உடைகளைப் பிறந்த வீட்டிலே நீத்துவந்ததுபோல, அவ்வண்ணமே என் சுயேச்சையும் மனவிஷ்டத்தையும் விடுத்து நீங்கள் அளித்த உடைகளைப் பூண்டேன். ஆகையாலே தாங்கள் இஷ்டப்படி செய்யுங்கள். தங்கள் இஷ்டத்துக்கு நான் பணிந்து நடப்பேன். நிச்சயமாய்த் தங்கள் இஷ்டத்

தைச் சொல்வதன்முன் எனக்கே அது முந்தித்தெரிந்திருந்தால் அசட்டையில்லாமல் அதைச் செய்தல் எனக்கு இஷ்டமே. ஆனால் இப்போது தங்கள் இஷ்டமும் அபிப்பிராயமும் எனக்குத் தெரியும். [illegible] உறுதியான இஷ்டமே சரியெனக் கொள்ளுகின்[illegible] என் மரணமே தங்களுக்கு இன்பத்[illegible]கொடுக்கும் எனினும் தங்களைத் திருப்தி செய்ய[illegible]தும் எனக்குச் சந்தோஷமே. தங்கள் [illegible] இன்பத்துக்குச் சாவின் உபத்திரவம் ஒரு [illegible]தன்று."

பிரபு, தம்மனைவியின் மாறு[illegible] நோக்கித் தம் இருகண்களையும் பூமியைப் பார்க்கத் தாழ்த்தி, வருத்தனவை எல்லாம் பொறுமையுடன் அநுபவிக்கின்றாளே என்று வியந்தனர். உடனே வெறுத்த முகத்தோடு வெளியே சென்றாராயினும் அவர் மனத்துக்கு இவையெல்லாம் மிகச்சந்தோஷமே. அந்த அவலட்சணமுள்ள கொத்தவால் அவளது பெண்ணைப் பிடித்தவண்ணமேயோ, இன்னுஞ் சிறிது மூர்க்கமாயோ, அவளுடைய மிக்க அழகுள்ள ஆண்குழந்தையைப் பிடித்துக்கொண்டு போயினன். அவள் எப்போதும் போலே, பொறுமையாய் இருந்தனள் ; அவளது முகம் விசனத்தாலே மாறவில்லை ; ஆனால், தன் பிள்ளையை முத்தமிட்டுப் பிறகு ஆசிர்வதித்தனள் ; அந்தக் கொத்

25

தலாலே நோக்கித் தன் இளம்பிள்ளையைப் பூமியிற் புதைக்க இஷ்டப்படின், பார்க்க மென்மையான அதன் மிருதுவான அவயவங்களைக் கோழிகளும் மிரு [illegible]ம் தீண்டாதபடி மறைக்கப் பிரார்த்தித்தனள். [illegible] அதற்கு மறுமொழி ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. அவன் [illegible]களைச் சிறிதும் கவனியாதவன் போலே த[illegible] நடந்து, அக்குழந்தையை மென்மையாய்ப் புலோ[illegible]க்குக் கொணர்ந்து சேர்த்தனன்.

பிரபு அவளு[illegible]டைய பொறுமையைப்பற்றி நினைக்க நினைக்க மிகவும் வியப்புற்றனர். அவள் தன் குழந்தைகளை முழுமனத்தோடே விசுவசித்தாள் என்பது அவருக்கு உண்மையாய் முன்னரே தெரியும். இவ் விஷயம் அவருக்குத் தெரியாதிருந்தால், இவையெல்லாம் நிதான குணத்தோடு பொறுத்திருந்த இவளைச் சோதிக்க, வேறு ஏதேனும் தந்திரமாவது, துர்ச்செயலாவது, கொடுஞ் சுபாவ நடக்கையாவது இழைக்க வழிசெய்திருப்பார். நிச்சயமாய் அவர், தமக்குப் பிறகு அவள் தன் குழந்தைகளை ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் விசுவசித்தாள் என்று நன்றாய் அறிவர். நான் ஸ்திரீகளைப் பிரியமுடன் கேட்கின்றேன்: இந்தச் சோதனைகள் போதாவா? ஒரு கொடிய கணவன் எப்போதும் கொடுங்குணத்தனேயிருந்து, ஒருத்தியின் பெண்மையையும் மனவுறுதியையும் சோதிக்க இவைகளைவிடச்

சிறந்தவழியினைச் சூழல் கூடுமோ? ஆயின் இவ[illegible]ந்தர்கள் ஏதேனும் ஒரு காரியத்தை முடிக்க எண்ணினால், தங்கள் எண்ணத்துக்கு வரையறை இல்லாமே, ஒரு பந்தயத்துக்குப் புகுந்தவர்போலே தாங்கள் முதற்கண்கொண்ட எண்ணத்திலே தளர்ச்சி அடையார். இப்பிரபு முதலில் தாம் எண்ணியது போலவே தாம் மனைவியைச் சோதிக்[illegible] பூர்த்தி[illegible] எண்ணங் கொண்டவர். அவள் மெ[illegible]யிலாவது முக நோக்கத்திலாவது மனமாறுபாடு அடைந்தாளா என்பதைக் காண அவர் காத்திருப்பார். ஆனால் அவரி[illegible] முடிய டத்தே ஒரு போதும் வேறுபாட்டை [illegible] இல்லை. அவளது மனமும் முகமும் எப்போதும் ஒரே விதமாகவே இருந்தன. அவளுக்கு வயதாகவாக, இயன்ற அளவில் முன்னிலும் மெய்க்காதல் உடையவளாகியும், கஷ்டத்தை வகிப்பவளாகியும் இருந்தனள். ஆதலின் பிரபுவுக்கும் இவளுக்கும் ஒரு மனமென்றே தோன்றியது. ஏனெனில், பிரபுவாகிய வால்டருக்கு என்ன பிரியமோ அதுவே அவளுக்கும் இஷ்டம். கடவுளின் கருணையாலே எல்லாம் நன்மையாய் முடிந்தன. லௌகிகவிவகாரங்களிலே தன்னைப் போன்ற மனைவிகள் காரியசித்தியடைய விரும்பக்கூடாது என்றும், கணவன் இஷ்டப்படி நடக்கவேண்டும் என்றும், அவள் நன்கனங் காட்டினள்.

[illegible]ர் கெட்ட சித்தவிருத்தியுடையவர் என்றும், அவர் ஒரேரைப் பெண்ணை மணந்து தமது இரண்டு குழந்தைகளையும் அந்தரங்கத்திலே கொலைபுரிவித்தார் என்றும், அபவாதம் அடிக்கடி விஸ்தாரமாய் உலாவியது. இந்தப் பிரஸ்தாபமே சாதாரணமாய் ஜனங்கள் மத்தியிலே வழங்கியது. அவர்களுக்கு அம்பிள்ளைகள் இரண்டுங் கொலைபுரியப்பட்டன என்பதைத் தவிர வேறு சமாசாரம் எட்டவேயில்லையென்பது ஒரு ஆச்சரியமோ? இதனால் அப்பிரபுவை முன்னமே மிகவும் நேசித்த பிரஜைகளுக்கு அவருடைய அபகீர்த்தி அவரை வெறுக்கும்படி செய்தது. கொலைபுரிவோன் என்பது கொடும்பாழ்ப் பெயரே. ஆயினும் பிரபு தமது கொடிய எண்ணத்தை உண்மையாகவேனும் விளையாட்டாகவேனும் சிறிதும் குறைக்கவேயில்லை. அவர் மனம் முழுதும் தம் மனைவியைச் சோதிப்பதிலேயே பதிந்திருந்தது.

தமது புத்திரி பன்னிரண்டு வயதாயிருக்கையிலே இப்பிரபு ரோமாபுரிக்குத் தந்திரமாய்த் தமது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துச் சமாசாரம் அனுப்பித் தம் கொடிய எண்ணத்துக்குத் தகுந்தபடியும், பிரஜைகளது விரோதத்தினையும் கலகத்தினையும் சமனம் செய்யும்படியும், தமக்கு இச்சை உண்டேல், தமது முதன் மனைவியைக் கைவிட்டு வேறு மணம் செய்துகொள்

ளலாம் என்னுங் கட்டளையோடு, போப்பே அனுப்பினால் அன்ன பாபராஷகவநுமதி ஒன்று வரும்படி தந்திரம்செய்து, அப்போலி அநுமதியினை அனைவரும் அறியப் பிரசுரம் செய்தனர். முரட்டு ஜனங்கள் இதைச் சரியென எண்ணியது ஒரு அதிசயம் அன்று. ஆனால், இச்செய்தியினைக் கேட்டவுடனே கிரிஸில்டின் மனம் நிரம்ப விசனத்தில் ஆழ்ந்திருக்குமென எனக்குத் தோன்றுகின்றது. அவள் அதிர்ஷ்ட மாறுபாட்டாலாகும் துக்கத்தை எப்பொழுதும் நிதான குணத்துடன் பொறுத்திருந்தனள்; தான் இம்மைப் பயனைப் பூர்த்தியின் அடையத் தன் மனத்தையும் மற்று அனைத்தையும் எப்பிரபுவுக்கு அர்ப்பணம் செய்தனளோ அப்பிரபுவின் சித்தப்படி நடந்து வந்தனள்.

இக்கதையினைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுமிடத்தே பிரபு தமது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி ரகசியமாய் ஒரு நிருபம் வரைந்து புலோனுவுக்கு அனுப்புவித்தனர். தமது சோதரியை மணந்த பானிக்கு மாகாணப் பிரபுவுக்குத் தமது இரண்டு குழந்தைகளையும் பகிரங்கமாய்க் கவுரவமான தகுதியோடு அழைத்து வரும்படி முக்கியமாய் வேண்டிக்கொண்டனர். பிரபு ஒன்று மாத்திரம் கேட்டுக்கொண்டார். எவர் விசாரித்தபோதிலும் அக்குழந்தைகள் எவர் குழந்தைகளென்று வெளியிடக் கூடாது என்றும், கொண்டுவரும் பெண்

ளைச் சாலுஸோ பிரபுவுக்கு விவாகஞ் செய்யப் போகிறதென்றும், சொல்லும்படி வேண்டினர். இப்பிரபு கேட்டுக்கொண்டபடியே செய்யப்பட்டது. ஒரு நாள் பகற்காலத்திலே பாவிக்கு பிரபு சாலுஸோவுக்குப் பிரயாணமானர். அநேக பிரபுக்கள் விலையுயர்ந்த ஆடைகளோடு இப்பெண்ணுக்கு வழிகாட்ட வந்தனர். அவளுடைய தம்பி அவள் பக்கத்திலே சவாரி செய்துகொண்டு வந்தனன். பிரகாசமான இரத்தினங்களால் இப்புதுப் பெண்ணை விவாகத்துக்கு அலங்காரஞ் செய்தனர். தன் தகுதிக்கேற்ப ஏழுவயதுள்ள தம்பியும் நாகரீகமாய் உடையணியப்பட்டான். இவ்வண்ணம் பெருந்தனக்காரர் கோஷ்டியில் சந்தோஷமாய்ச் சாலுஸோ உள்ள திக்குநோக்கித் தினந்தினம் சவாரிசெய்துகொண்டு பிரயாணம் போனார்கள்.

ஐந்தாம் பாகம்.

இதன் மத்தியில் தமது பொல்லாத வழக்கப்படி இப்பிரபு, தம் மனையாளை அவளாலே சகிக்கக்கூடும் வரைக்கும் மென்மேலும் சோதிக்க எண்ணி, முன்போல் அவள் உறுதியாயிருக்கிறாளாவென்று பூர்த்தியாய் அநுபவத்தாலே அறிந்து கொள்ள, ஒருதினத்திலே எல்லாருங் கேட்கும்படி மிக்க உரத்த குரலோடு அவளிடத்தே பின்வரும் வண்ணம் பேசுவாரா

யினர்:—"உண்மையாய் கிரிசில்டே, நான் உன்னை உனது நற்குணத்துக்கும் வாய்மைக்கும் கீழ்ப்படிதலுடைமைக்கும் மனைவியாகக் கொள்ள மனமிசைந்தனேயன்றி உனது வம்சாவளிக்கும் செல்வத்துக்கும் விரும்பியன்று. ஆனால், கவனமாய் ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்தே, பெரும்பிரபுத்துவத்தில் சிலவிஷயங்களில் மிக்க அடிமைத்தனம் உண்டென்று உண்மையாய் எனக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு கிருஷிகனும் செய்யக்கூடியதுபோல நான் செய்தல் கூடாது. என் பிரஜைகள் என்னை வேறு மனைவியை விவாகம் செய்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தித் தினந்தினங் கூறுகின்றார்கள். போப்பென்னும் மதகுருவும் ஜனவிரோதத்தைச் சமனஞ் செய்ய அதற்கு ஒப்பியிருக்கின்றார். அதைச்செய்து கொள்ள நானுந் துணிகின்றேன். உண்மையாய், நான் சொல்வதைக் கேள். என் புதிய மனைவி வழியிலே வந்துகொண்டிருக்கின்றாள். நீ மனத் தைரியமாய் இரு. அவளுரிமையிடத்தை ஒழித்துவிடு. நீ கொண்டுவந்த சீதனத்தைத் திரும்பியெடுத்துக்கொண்டுபோ. அதை நான் தயவுடன் அளிப்பேன். உனது தந்தையின் வீடுபோய் மறுபடியும் சேர். எவரேனும் செல்வம் எப்போதும் அநுபவிக்கமுடியாது. நீ சமாதான மனத்துடன் அதிர்ஷ்ட மாறுபாட்டையும், அகஸ்மாத்தாய் நேர்ந்ததையும்

ம்பார்த்துக் கொள்ளும்படி எச்சரிக்கை செய்கின்றேன்."

இதற்குப் பொறுமையுடன் அவள் மறுமொழி சொன்னாள் :—"ப்ரபோ, தங்களது பெருங்கனத்தையும் எனது ஏழைமையும் ஒப்பிட்டு நோக்கல் வீணென்று நான் எப்போதும் அறிவேன். இதற்கொருவரும் மாறு சொல்லல் இயலாது. நான் ஒருபோதும் தங்களது மனைவிக்குரியதோர் கவுரவத்தையேனும், அல்லது சயனசாலை விசாரணைப்பெண் கவுரவத்தையேனும், வஹிக்கவில்லை. என்னைப் பிரபுத்தியாக்கிய இம்மாளிகையிலே—நான் சொல்லும் மொழிகட்கு உயர்ந்த கடவுளே சாக்ஷி! அவர் நிச்சயமாய் எனது ஆத்மாவைச் சந்தோஷிப்பிக்க!—நான் பிரபுத்தியாயாவது, எஜமானியாயாவது நடந்து கொள்ளாமே, தங்களது கனத்துக்குத் தாழ்ந்த அடியாளாய் என்னைப் பாவித்துவந்தேன். அவ்வண்ணமே, உலகிலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளையும்விட மேலாய் எனது உயிருள்ளளவுஞ் செய்வேன். தாங்கள் நற்கருணையொடு இதுகாறும் என்னைக் கவுரவமாயும் மேன்மையாயும் நடத்திவந்தீர்கள். நான் அதற்குத் தக்கவள் அல்லவெனினும் தங்களுக்குங் கடவுளுக்கும் நான் வந்தனம் புரிகின்றேன். அதற்குத் தங்களுக்குக் கைம்மாறு அளிக்கும்படிக் கடவுளை நான் பிரார்த்

திக்கின்றேன். இனி, சொல்ல வேண்டுவது வேறொன்றும் இல்லை. என் தந்தையின் வீட்டுக்கு நான் சந்தோஷமாய்ச் சென்று என் உயிர்முடிவு வரைக்கும் அவருடனே வசிப்பேன். கடவுள் கருணை கூர்ந்து தங்கள் புதுமனைவியாலே தங்களுக்கு நல்ல சம்பத்தையும் விருத்தியையும் அளிக்க என்றுதா, தாங்கள் விரும்புவதினாலே, நான் பரமார்த்தமாய் இருந்துவந்த என் ஸ்தானத்தை அவளுக்குச் சந்தோஷமாய் விடுவேன். முன்னால் எனக்கு மனத்துக்கு ஆறுதலாய் இருந்த இடத்துக்கு தாங்கள் இஷ்டப்படும்போது நான் போவேன். தாங்கள் நான் முதலிலே கொணர்ந்த சீதனத்தைக் கொடுப்பதாகச் சொன்னதால் அது ஏழைமையுடைய மனத்துக்கு அழகு சிறிதுமில்லாத உடையாயிருத்தல் தன்மையுடைத்தெனத் தோன்றுகின்றது. இப்போது அதைக் கண்டுபிடிப்பதோ மிக அரிது. ஆ நற்றெய்வமே! நமது விவாகம் நிகழ்ந்த நாளிலே, தாங்கள் வார்த்தையாலும் முகத்தோற்றத்தாலும் எவ்வளவு மேன்குணமும் பட்சமும் உள்ளவராகத் தோன்றினீர்கள்! உண்மையை யான் உரைத்தேன். எல்லா அம்சங்களிலும் என் விஷயத்தில் இது உண்மையென ருஜுவாகியிருக்கின்றது. காதல் புதுமையில் உளவணம் காட்டுகின்றதாலே இல் தாம். ஆனால், ப்ரபோ, உண்மையாய், எனக்கு என்ன

இடுக்கண் நேரினும் சாவேயாயினும், மனப்பூர்வமாய்த் தங்களுக்கு என் இருதயத்தை அர்ப்பணஞ் செய்தேனே யென்பதைப்பற்றி வாக்கினாலேயாயினும் கிரியையினாலேயாயினும் வருந்தேன். தங்கள் நகைகளிலே எஞ்சியவை தங்கள் அறைக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. இது நிச்சயம். நான் எனது தந்தையின் வீட்டிலிருந்து ஒருடையும் இல்லாளாய் வந்தேன். நான் திரும்பி உடையில்லாளேயே போதல் வேண்டும். தங்கள் இஷ்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாய் அநுசரித்து நடப்பேன். ஆயினும் நான் உள்ளாடையின்றி அரண்மனைவிட்டுப் போகவேண்டுமெனத் தங்களுக்கு அபிப்பிராயம் இராதென்று நம்புகின்றேன்."

"நீ உடுத்தியிருக்கும் உள்ளாடை அவ்வண்ணமே இருக்கட்டும். அதை உன்னுடன் கொண்டுபோ" என்றனர் பிரபு. ஆனால் இவர் இவ்வார்த்தைகளை மிகுந்த கஷ்டத்தோடே பேசி இரக்கமும் பரிதாபமும் மேற்கொள்ள அவ்விடம் விட்டுத் தன்வழி சென்றனர். ஜனங்களுடைய முன்பே கிரிசில்டு தனதுடைகளைக் களைந்துவிட்டு உள்ளாடையோடு தலையுங் காலும் வறியவாகத் தனது தந்தையின் வீட்டுமுகம் நோக்கிச் சென்றாள். வழிநெடுகே அழுதுகொண்டு அவளை ஜனங்கள் பின்தொடர்ந்து அதிர்ஷ்டத்தைச் சபித்துக் கொண்டே சென்றார்கள். ஆனால் அவள் ஜனங்களை

அழாவண்ணந் தேற்றினாளேயன்றி வேறு ஒன்றும் பேசவில்லை. இச்சமாசாரத்தைக் கேட்ட அவளுடைய தந்தை தம்மைத் தெய்வம் உயிரோடே வைத்ததே யென்று நாளையுங் காலத்தையும் நிந்தித்தனர். ஏனெனில் நிச்சயமாய் இவ்வேழை முதியோர் அவளுடைய விவாகத்தைப்பற்றிச் சந்தேகித்தேயிருந்தனர். விவாகம் நடந்தது முதல், தம் மனத்தைப் பூர்த்தி செய்தவுடனே பிரபு இத்[illegible]துக்குக் குறைவென்று நினைத்து அவளை இயன்றவிரைவிலே கைவிட்டு விடுவரென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். இவ்விருத்தாப்பியர் தனது பெண்ணுக்கெதிரே வேகமாய்ச்சென்று—அவள் வருகிறாளென்று ஜனங்களுடைய சத்தடியால் அறிந்தனர்—மிகவிசனத்தோடு அழுது அவளுடைய பழைய சட்டையினால் அவளைப் பூர்த்தியாய் மூடித் தன்கண்ணீர் அவள்மேலே படாதவண்ணம் செய்தனர். ஆனால் அது அவளுடம்பை முற்றிலும் மூடப் போதவில்லை. ஏனெனில் துணி முரடாயும் அவள் விவாககாலத்தில் இருந்ததைவிட இப்போது மிகப் பழையதாயும் இருந்தது. இவ்வண்ணம் சில நாள் தனது தந்தையுடன் க்ஷமாதேவி சிரோன்மணியாகிய இவள் வசித்தாள். மொழிகளாலாயினும், முகத்தோற்றத்தாலாயினும், ஜனங்கள் முன்னிலையிலேயாயினும் புறம்பேயாயினும், அவள்

தனக்குத் தீங்கு இழைக்கப்பட்டதாகக் காண்பிக்கவே இல்லை; அவள் தனது பெருந் தகுதியை நினைந்தாள் என்பதும் அவளது முகத்தோற்றத்தினால் வெளிப்படவில்லை. ஆகையினாலே, அவள் தானிருந்த பெருந் தகுதியில் சாதாரண வணக்கமுடன் இருந்தாள் என்பது ஆச்சரியமோ? மிருதுவான வாயும், பொறுக்கா நெஞ்சமும், டாம்பீகமும், இராஜரீக கவுரவமும் அவளுக்கில்லை; ஆனால் அவள் பொறுமையோடு காருண்ணியம் உள்ளவளாயும், சமயோசிதம் அறிந்தவளாயும், கர்வமில்லாதவளாயும், கண்ணியமுள்ளவளாயும் இருந்ததுமன்றி, தனது பர்த்தாவுக்கு எப்போதும் கீழ்ப்படிந்து அவரிடத்தே உறுதியுள்ளவளாய் இருந்தனள்.

ஜாப் நிரம்பவும் வணக்கம் உடையான் என்று உலகத்தார் புகழ்ந்து பேசுவார். புலவர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியபோது முக்கியமாய் ஆடவர்களைக் குறித்துச் சிறப்பித்து எழுதுவர். ஆனால் புலவர்கள், உண்மையில், சிறிதுகாலமுந்தே ஏதேனும் நிகழ்ந்திருந்தாலன்றி, பெண்டிரைப் புகழ்ந்து பேசுதல் அரிது. ஆனால், ஆடவரைப் பெண்டிரோடு ஒப்பு நோக்கின் ஆடவர் பெண்டிர் தம்மிடத்தேயுள்ள பணிவு உள்ளவரும் ஆகார்; பெண்டிருக்கு இருக்கும் மெய்யன்பில் ஒரு பாதி உடையவரேனும் ஆகார்.

ஆறும் பாகம்.

புலோனாவில் இருந்து பானிக்குப் பிரபு வந்தனர். இச்சமாசாரம் பெரியோர் சிறியோர் அனைவருக்குந் தெரிந்தது. இப்பிரபு தன்னோடு மேற்கு லம்பார்டியில் மாந்தர் கண்ணால் பார்த்திராத பெருந்தனக்கோலமெனும்படி ஆடம்பரத்தோடும் பெருமையோடும் ஒரு புதிய பிரபுத்தியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று ஜனங்கள் செவியிலே பட்டது. இவைகளையறிந்து இவ்வண்ணம் நடக்கச் செய்வித்த அதிபதி, பானிக்குப் பிரபு வந்தவுடன் கள்ளங்கபடில்லாத ஏழைக் கிரிசெடுக்கு வரும்படி சமாசாரம் சொல்லியனுப்பினார். அவள் பணிந்த மனத்தோடும் மலர்ந்த முகத்தோடும்—கர்வத்தாலே பூரித்த எண்ணம் இன்றி—பிரபுவினது கட்டளைப்படி வந்து முழந்தாள் மடித்து மரியாதையோடும் விவேகத்தோடும் வணங்கினாள். அவளிடத்தே பிரபு சொல்வார்: "கிரிசெல்டு, எனக்கு விவாகஞ் செய்யப்படுகிற இக்கன்னிகை நாளையதினம் என்னரண்மனையிலே இயன்ற அளவு ராஜரீகமாய் எதிர்கொண்டு அழைக்கப்படல் வேண்டும் என்பது எனதிஷ்டம். அதுவுமன்றி, ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப ஆசனமும் ஏவலும் சந்தோஷமுங் கொள்ளவேண்டியது. எனதிஷ்டப்படி கிரமமாய் மஹால்களை அலங்கரிக்க, வேண்டியஸ்திரீகள் இல்லை. ஆகையால் இவ்விஷ

யங்களிலே நீயே தலைமையாய் இருந்து நடத்தல் வேண்
டும் என்பது எனது இஷ்டம். இதற்கு முன்னாலேயே
என் அபிப்பிராயம் இத்தன்மையதென நீ அறிவாய்.
அலங்கரித்தல் சீர் குறைந்து கண்ணுக்கு இனிமையாய்
இல்லாதிருப்பினும் நீ இயன்றவரை உன் கடமையை
இயற்றுக." "பிரபோ, தங்கள் இஷ்டப்படி செய்ய
நான் சந்தோஷிப்பதும் அன்றி, என்னால் ஆளமட்டும்
பாசாங்குபண்ணாமே, தங்களுக்கு ஊழியஞ்செய்து சந்
தோஷிப்பிக்க விரும்புகின்றேன். நான் எப்போதுமே
இவ்வண்ணம் விரும்புவேன். இது மாத்திரம் அன்று.
மனப்பூர்வமான பிரியத்தோடு தங்களை மிக நன்றாய்
நேசிப்பதை என் ஆத்மா ஒரு போதும் விடாது"
என்றனள் கிரிசில்டு. இம்மொழிகளுரைத்தபின் அரண்
மனையை அலங்கரிக்கவும், மேஜைகளைப் போடவும்,
படுக்கைகளைப் பரத்தவும் தொடங்கினாள். மாளிகைக்
கூலிக்காரர்களை—"உங்களுக்குப் புண்ணியமுண்டு—
விரைந்து போய் விரைவிலே பெருக்கிக் குப்பையை
நீக்குங்கள்" என்று வேண்டினாள். எல்லாரினும் ஊழி
யஞ் செய்வதிலே சிறந்த இவளோ, மண்டபங்களையும்
மஹால்களையும் அலங்கரித்தனள்.

பகல் இரண்டாம் யாமத்திலே பாளிக்குப் பிரபு
வந்திறங்கத் தொடங்கினார். அவர் தம்மோடு மேன்
குலப்பிறப்பினராம் இரண்டு குழந்தைகளைக் கொண்டு

வந்திருந்தார். ஆதலின் ஜனங்கள் காண மிக நேர்த்தி
யாய் இருந்த அவர்கள் கோலத்தின் காட்சியைக் காண
ஓடி "வால்டர் தமது மனைவியை மாற்ற இஷ்டங்கொ
ண்டாலும் அவர் மௌட்டியர் அல்ல; ஏனெனில்
மாற்றல் மிகச் சிறந்ததையே அடையச் செய்தது;
இப்பெண்ணோ, கிரிசில்டைவிட அழகுடையாள்;
இளம் பிராயத்தாள்; இவளது மேன்குலப் பிறப்புக்
கேற்றபடி நற்சந்ததி யுண்டாகுக" என்றனர். இதுவு
மன்றி, இக்கன்னியின் சகோதரனோ, மிக அழகிய
முகவிலாசம் உள்ளவனாதலால் ஜனங்கள் அவனைப்
பார்க்க ஆசை கொண்டனர்; வால்டரது அதிபத்தியத்
தை மெச்சினர்.

கவி—ஏ முரட்டு ஜனங்களே, புத்தி ஸ்திரமில்லா
தவர்களாயும் அசத்திய வாதிகளாயும் உள்ளவர்களே,
எப்போதும் புதிதாயுள்ள ஊர்க்கதைகளில் சந்தோ
ஷித்துக் காற்றுத் திசைகாட்டியேபோலே பகுப்புணர்ச்
சியில்லாதே மாறுகின்றவர்களே! கலைமதியைப்போல
நீங்கள் குறைகின்றீர்கள், வளர்கின்றீர்கள். ஒரு ஜேனுக்
குக்[1] கூடப் பிரயோஜனமில்லாத வம்புப் பேச்சு
நிறைந்தார்களே! உங்கள் தீர்ப்பு பொய்; உங்கள்
மாறு நண்பு கெடுதியை விளைக்கின்றது; உங்களை
நம்புகிறவன் ஒரு பெரு மூடனே.

1. ஒரு சிறு நாணயம். ஜீனோவாவில் வழங்கியது.

இவ்வண்ணம் பட்டணத்துக்குப் புதிய பிரபுத்தி வந்த புதுமைக் காச்சரியப்பட்டுச் சந்தோஷித்து அங்கும் இங்கும் ஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இந்நகரில் உள்ள நிதான மனுஷர்கள் இவ்வண்ணம் உரைத்தார்கள். இதைப் பற்றி இப்போது பிரஸ்தாபம் வேண்டாம். மறுபடியும் கிரிசில்டினது பத்தினி விரதத்தையும் அலுவல்களையும் பற்றிக் கூறுவேன். விருந்துக்குச் சம்பந்தித்த ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் கிரிசில்டு மிகச் சுறுசுறுப்பாய் இருந்தனள். முரடாயும் அங்கும் இங்கும் கிழிந்திருந்தும், தன் உடையைப் பற்றி அவள் வெட்கப்படவேயில்லை. சந்தோஷ முகத்தோடு மற்ற ஜனங்களுடன் எதிர்கொள்ளச் சென்ற பின்பு, தன் அலுவல்களைச் செய்துகொண்டிருந்தனள், எவரும் ஒரு குறைவும் காணமுடியாவண்ணம் அவரவர்களுக்கு ஏற்றபடி மலர்ந்த முகத்தோடு அவள் விருந்தினர்களை உபசரித்தனள். இத்தனை ஏழை உடை பூண்டு அத்தனை கவுரவத்தோடு மரியாதை செய்யத் தெரிந்தவள் யார் என்று ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். இதற்குத்தக்க, அவளது விவேகத்தையும் மெச்சினர். இதன் மத்தியில் அந்தக் கன்னிகையையும் அவளது சகோதரனையும் மனப்பூர்வமாயும் நல்லெண்ணத்துடனும் அவளது மதியை மாற்றமுடியாதபடி கிரிசில்டு மெச்சிக்கொள்

ளாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால், கடைசியிலே பிரபுக்கள் எல்லாரும் சேர உட்காரப் போனபோது கிரிசில்டு மஹாலிலே வேலை மும்முரத்தில் இருக்கையிலே வால்டர் அவளைக் கூப்பிட்டுத் தாம் விளையாட்டிலே பேசுவதுபோல "கிரிசில்டு, என் மனைவியும் அவளது அழகும் உனக்குப் பிடித்திருக்கின்றதா" என்று கேட்டார். "என் பிரபோ, மிக நன்றாய், உண்மையாய் அவளினும் அழகிற் சிறந்தாளை நான் கண்டதே இல்லை. நான் கடவுளை அவளுக்கு நல்வாழ்வினைக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன். தங்களுக்கும் கடவுள் தங்கள் வாழ்நாள் வரையிலும் வேண்டிய சுகத்தைக் கொடுப்பார் என்று நம்புகின்றேன், ஒன்று மாத்திரம் நான் இரந்து வேண்டுகின்றேன், என்னைத் தாங்கள் செய்ததுபோல இந்த இளம் கன்னியை உபத்திரவம் செய்யாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில், அவள் நிரம்ப நாகரீகமாய் வளர்க்கப்பட்டவள். ஏழைமையிலே வளர்க்கப்பட்டாள் ஒருத்தியைப்போல அவள் கஷ்ட நிர்வாகம் செய்யக் கூடியவள் அல்ல என்று என் புத்திக்குத் தோன்றுகின்றது." என்றனள் கிரிசில்டு. அவளது பொறுமையும் சந்தோஷ முகத்தையும் துரெண்ணம் இல்லாமையும் பலமுறையிலும் தாம் அவளுக்கு இழைத்த தீங்கினையும், அவள் எப்

போதும் நிதானமாயும் சுவர்போல நிலை உள்ளவளா
யும் இருத்தலையும், எக்காலும் வார்த்தையிலே கள்ளம்
கபடு இல்லாமலே இருந்து வருதலையும், கடினசித்தப்
பிரபுவாகிய வால்டர் நோக்கி, அவளது பத்தினி உறு
திக்கு மனம் இரங்கி, இவ்வண்ணம் பேசத் தொடங்கி
னர். “என் கிரிசில்டே, இது போதும். நீ இனி பீதி
உறல் வேண்டாம்; அசந்துஷ்டியும் படவேண்டாம்.
எக்காலும் ஸ்திரீகளாலே காட்ட இயன்ற மெய்யன்
பினையும் நற்குணத்தையும் மேன் தருதியிலும், ஏழை
மை உடை அணிந்தபோதும், உன்னிடம் சோதித்து
அறிந்தேன். என் மெய்க்காதலி, இப்போது உனது
உறுதியைக் கண்டேன்” என்று உரைத்துத் தம்
கையால் அவளை அணைத்து முத்தம் இட்டனர். அவள்
ஆச்சரியத்தினால் இதை நம்பவில்லை. பிரபு அவளி
டத்திலே உரைத்த மொழிகள் அவளுடைய காதிலே
படவில்லை. அவள் தன் மலைப்பினின்று உணர்வு
வரும்வரையில் துயிலினின்று எழுந்தவள்போல இருந்
தனள். “சிலுவையிலே இறந்த கடவுள் சான்றாக
நீயே என் மனைவி. வேறே எவளையும் நான் கொள்
ளேன்; நான் கொண்டதும் இல்லை. என் உரைக்குக்
கடவுளே சாட்சி. என் மனைவி என்று நீ எண்ணியி
ருக்கும் இவளே உன் புதல்வி. மற்றவனோ எனின்—
நான் எப்போதும் உத்தேசித்திருந்தபடி—நாட்டுக்கு

எனக்குப்பின் உரிமை உடையானே. மெய்யாய் நீயே
அவர்களைப் பெற்றவள். நான் புலோனுவிலே அவர்
களை ரகசியமாய் வைத்திருந்தேன். மீட்டும் அவர்
களைப் பெற்றுக்கொள். இப்போது நீ உனது குழந்தை
களை இழந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. என்னைப்பற்றி
வேறு விதமாய் பிரஸ்தாபித்த ஜனங்களுக்கு நான் நன்
கனம் எச்சரிக்கைசெய்து உரைப்பது என்னவெனின்,
நான் இச்செய்கைகளைத் துர் எண்ணத்தாலாவது கொ
டுமையாலாவது இழைக்காமே, உனது பெண்மை
யைச் சோதித்து அறிதற்கே அன்றி, நம் குழந்தை
களைக் கொலைசெய்வித்தற்கு அன்று என்பதும் அக்கு
ழந்தைகளை உன் கருத்தையும் உள்ள கிளர்ச்சிகளையும்
அறியும்வரையில் ரகசியமாயும் ஆடம்பரம் இன்றியும்
வைத்திருக்க எண்ணினன் என்பதுமே. இதைக் கிரி
செல்டு கேட்ட வுடனே துக்காச்சரியத்தாலே மூர்ச்சை
யாய்க் கீழேவிழுந்தனள். மூர்ச்சை தெளிந்ததும் தனது
குழந்தைகள் இருவரையும் கூப்பிட்டு, அழுது, அவர்க
ளைத் தனது கையாற்றழுவி அணைத்துக் கொண்டு
தாய்க்குரிய அன்பின் அவர்களை முத்தம் இட்டுக் கண்
ணிணைகளினின்றும் ஒழுகும் உவர்க்கண்ணீரை அக்கு
ழந்தைகளின் முகமும் குஞ்சியும் மூழ்குறவிடுத்தனள்.
ஐயோ! அவள் மூர்ச்சையாய் விழுதலும், அவளது
மெலிந்தகுரலைக் கேட்டலும் என்னபரிதாபமாய் இருந்

தன. "கடவுளே, ஏழைக்கு அருள் புரியும்! நான் உமக்கு வந்தனை வழிபாடு செய்கின்றேன். எனது அன்புடைய மக்கள் இருவரையும் நீர் காத்தீர். இக்ஷணமே இங்ஙனம் இறப்பது எனினும் நான் சிறிதும் கவலேன். நான் உமது அன்புக்கும் அருட்கும் பாத்திரனாய் இருக்கையில் என் சாவைப்பற்றி எனக்குக் கவலையே இல்லை. இனிய அன்புள்ள என் இளம் குழந்தைகாள், உங்கள் அழும் தாய் உங்களைக் கொடிய வேட்டை நாய்களும் அசுத்த கிருமிகளும நிச்சயமாய்த் தின்றிருக்கும் என்று எண்ணி இருந்தனள். ஆனால், கடவுளின் அருளால் உங்கள் தந்தை உங்களை அன்போடு காத்தனர்" என்றுரைத்தும திடீரென்று நிலமிசை வீழ்ந்தனள். முதலிலே குழந்தைகளிருவரையும் எவ்வண்ணம் பலமாய்க் கட்டி அணைத்துக் கொண்டனளோ அவ்வண்ணமே தனது மூர்ச்சையிலும் அவர்களைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தனள். மிக்க தந்திரத்தோடும் சிரமத்தோடும் அக்குழந்தைகள் தங்களை அவளது கைகளினின்றும் அருமையின் விடுத்துக்கொண்டனர். அவளது பக்கத்தே நின்ற பலரும் தத்தம் விசனந்தேக்கிய முகத்தின் மீது கண்ணீரை ஒழுகவிட்டனர். அவளுக்கருகே இருத்தல் மிகக் கஷ்டமாய் இருந்தது! வால்டர் அவளை மனந்தேற்றித் துக்கத்தை ஆற்ற அவள் மூர்ச்சை தெளிந்து ஆச்சரியப்பட்டு

எழுந்தனள். இவள் தனது சுபாவ குணத்தை அடையும் வரையில் ஒவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சியோடு களியாட்டிலே பொழுது போக்கினார்கள். வால்டர் அவளை மெய்யாய் இன்புற நடத்தினார். அவர்கள் இருவரும் சேர இருந்தகாலை அவர்களது அற்புநோக்கைக் காண மிக ஆனந்தமாய் இருக்கும். மேற்குறித்த சமயத்திலே கிரிசெல்டைக் கண்ட சீமாட்டிகள் அவளை அறைக்குள்ளே அழைத்துச் சென்று அவள் உடுத்தியிருந்த கிழிந்த உடையைக் களைந்து, பிரகாசமாய் ஒளிர்ந்த பொன்னுடையை உடுத்தி, பற்பல ரத்நங்கள் பொருத்திய கிரீடம் ஒன்றைச் சூட்டி, மஹாலுக்குள்ளே இட்டுவந்து அவளுக்குச் செய்யவேண்டிய வணணம் மரியாதை செய்தனர். இவ்வண்ணம், இத்துக்கநாளே சந்தோஷகரமான நாளாய் முடிந்தது. ஆடவர்களும் பெண்டிர்களும் தங்களால் இயன்றவரை விண்ணிலே நட்சத்திர பிரகாசம் உள்ளவரைக்கும் சந்தோஷத்திலும் களியாட்டிலும் நாளைக் கழித்தனர். அவளது மணநாள் விருந்தினைவிட இந்நாள் விருந்து ஒவ்வொருவர் கண்ணிலும் மிக்க கவுரதையோடும் அதிகச் செலவோடும் நடத்தப்பட்டது. இத்தம்பதிகள், நல்ல சம்பத்துடன் ஒத்துமையோடும் கல[illegible] இன்றியும் வாழ்ந்தார்கள். இப்பிரபு தமது குமாரத்தியை இத்தாலியாவில் உயர்ந்த பிரபுக்களில் ஒரு

வருக்கு மேன்மையுற விவாகம் செய்துகொடுத்தனர். தமது மனைவியின் தந்தை இறக்குந்தனையும் அவரைத் தமது இராஜ மாளிகையிலே சமாதானத்தோடும் மனவாறுதலையோடும் பேணிவந்தனர்.

இப்பிரபுவின் புத்திரன் தன் தந்தைக்குப் பின் தனது உரிமைப் பட்டத்தை அடைந்து சமாதானத்தோடும் மனவாறுதலோடும் இருந்தான். அவனும் விவாகத்திலே அதிஷ்டசாலியே. ஏனெனில் தன் மனைவியை விசேஷமாய் அவன் சோதிக்கவில்லை. இவ்வுலகத்தார் பூர்வகாலங்களில் இருந்ததுபோல இக்காலில் அவ்வளவு உறுதியுடையார் அல்லர் என்பது உண்மையே. ஆதலின் இக்கவிதா சொல்வதைக் கேளுங்கள். இக்கதை மனைவிகள் கிரிசில்டை வணக்கத்தில் ஒத்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படவில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் அவ்வண்ணம் ஒத்து நடப்பினும் பொறுத்தல் இயலாது. ஆனால், ஒவ்வொருவரும் கிரிசில்டைப்போல விபத்துக் காலங்களிலே மனநிலை மாறாது ஒழுகவேண்டும் என்பதற்கே உயர்ந்த நடையிலே பீட்ரார்க்கு இக்கதையை எழுதினார். சாமானிய மானவ[illegible] ஒருவனுக்கு ஒரு ஸ்திரீ இத்துணைப் பொறுமையோடு நடப்பின், நாம் இன்னும் அதிகமாய் அன்றோ கடவுள் நமக்கு அனுப்பியவைகளை பொறுமையுடன்

பெறல் வேண்டும். ஏனெனில் தான் படைத்தவைகளை அவர் சோதிக்கவேண்டும் என்பதில் நிரம்ப ஞாயம் இருக்கிறது. ஜேம்ஸ் முனிவர் தமது நிருபத்திலே சொல்லும் வண்ணம் கடவுள் ஜனங்களை தினமும் சோதிக்கின்றார். இது நிச்சயம். நம்முடைய பயிர்ச்சிக்காகப் பலவழிகளிலும் தீர்க்கக் கூடிய விபத்து தரும் உபத்திரவங்களாலே நம்மை வருந்த விடுகின்றனர். இது நமது மனோஅபிப்பிராயம் தெரிதற்பொருட்டல்ல. ஏனெனில், நாம் பிறக்கும் முன்னமே நமது நடைப் பழுதுகளை எல்லாம் நிச்சயமாய் அவர் அறிவார். அவரது ஆட்சி நம்மை [illegible]ப்பதற்கே. ஆகையால் நாம் சிஷ்டாசா[illegible] பொறுமையுடன் வாழல் வேண்டும். பிரபுக்காள், நான் போவதன்முன் ஒருவார்த்தை கேளுங்கள். இக்காலத்திலே ஒரு பட்டணத்திற்குள் எல்லாம் கிரிசில்டு போன்றார் இருவர் மூவரேனும் காணல் அரிது. ஏனெனில், இவர்கள் மனைவிகள் இவ்வண்ணம் சோதிக்கப்படுங்கால் இவர்களுள் சிறந்தாளே, பொன் நாணயத்துக்கு கண்ணுக்கினிய பளபளப்புள்ளதாயினும் நீளாது தெறிக்கும்படி கெட்ட வெண்கலக் கலப்பு எவ்வண்ணம் சேர்ந்திருக்குமோ அவ்வண்ணமே இருந்திடுவாள். இதனை[illegible] சே[illegible]த்தா[illegible]—அவ[illegible]பாத்நகர் மனைவியின் மீதுள்ள [illegible] மேன்மையையும் அவளது வகையாரையும் க[illegible].

யாய்ப் பேணி வருகின்றூர்; இலேயெனில் தொந்தரை நேரும்—குதூகலத்தோடும் மன உற்சாகத்தோடும் நீங்கள் சந்தோஷம் உற ஒரு பாட்டுப் பாடுவேன். ஆழ்கருத்து எண்ணங்கள் வேண்டாம். என் பாட்டைக் கேளுங்கள்:

சாவலர்.

இறந்தனள் கிரிசில்டும் இறந்த தவன் பொறை
அனைவரும் எங்கி யாகுலம் எய்த
இருவரும் மறைந்தனர் இத்தலி காட்டில்;
ஆதலின் என்னுரை அனைவரும் கேண்மோ:
மனைமக்க ளெனினும் மனைவிதன் பொறையை
கிரிசில்டைப் படுமேனும் பெருமைவாய் எனத்தோ
டாற்றல் சோதனை அறப்பிழைத் திடுமால்;
பெருமதி வாய்ந்த பெருந்தகை மனைகாள்,
வணக்கம் என்னும் நாவடக் கற்க!
பொறையும் அன்பும் புகழுடன் வாய்ந்த
கிரிசில்டின் அதிசயக் கதைபோற் கிளத்தத்
தாற்கக் காரணம் பண்டிதர் தமக்கு;
பொறுமைவாய் பெண்டிர், உடல் துயர் உறற்க!
ஒரு சத்த … ஒலி போலே
நடப்பீர் … ட்டாலும் தேர்ந்து;
கள்ளம் … யான் உள்ளம் தஞ்சீர்;

ஆட்சிநீர் கைக்கொண் டாளுதல் வேண்டும்;
உலகப் பொதுநலம் உயர்ந்தோங் கும்மால்;
இம்மதி தன்னை நும்மனம் பதிப்பீர்;
ஒட்டகம் போல உறுதிறல் மனைகாள்,
எதிர்த்துநீர் நிற்பீர்; எவ்வகைத் தீங்கும்
இழைக்க ஆடவர்க் கிடமது தாரீர்;
எளிமைவாய் மனைகாள், இந்தியப் புலிபோற்
சண்டையி னீரும் சுகமே நிற்பீர்;
யந்திர ஓசையின் இசைத்துநீர் வாழ்க!
கணவர்க் கஞ்சீர் கண்யமை செய்யீர்;
இரும்புக் கஞ்சுகம் எற்றனை மேனும்
குழக்காய் நீருரை முழக்குரை யம்பு
மார்பினைப் பிளந்தூ டுருவியே யோடும்;
சமுசயந் தன்னும் பிணிக்குந் தருணம்,
ஆடவர் சிறிதும் அசைகுவர் ஆகார்;
அழகுடை யீரேல் அணிமுகம் உடையை
மனிதர் மயங்க இனிதின் காட்டுக!
அழகிலை யீரேல் அன்பமை யடையச்
செலவினைச் செய்யற்குச் சிறிதுமஞ் சற்க!
ஆடவர் கவல்க! அழுங்குக!
நகைமுகத் தோடுநீர் நன்கனம் வாழியே.

முற்றிற்று.

58703